Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1260/2001
av den 19 juni 2001
om den gemensamma organisationen av marknaden för socker

(EGT L 178, 30.6.2001, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 av den 19 april 2002	L 104	26	20.4.2002
►**M2**	Kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 av den 9 januari 2004	L 6	16	10.1.2004

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 233, 31.8.2001, s. 58 (1260/2001)

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1260/2001

av den 19 juni 2001

om den gemensamma organisationen av marknaden för socker

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [3], och

av följande skäl:

(1) För att den gemensamma jordbrukspolitiken skall fungera väl krävs en gemensam organisation av marknaden för socker som förutom socker även omfattar flytande ersättningsprodukter som isoglukos och inulinsirap.

(2) För att de mål som fastställts för den gemensamma jordbrukspolitiken skall kunna uppnås, bland annat när det gäller att garantera arbete och skälig levnadsnivå för sockerbetodlare och sockerrörsproducenter bör åtgärder vidtas för att stabilisera sockermarknaden. Ett sätt att uppnå detta är att föreskriva att interventionsorganen får köpa upp socker. Det bör därför fastställas ett interventionspris för vitsocker från icke-underskottsområden liksom för råsocker och, årligen för vart och ett av underskottsområdena, ett härlett interventionspris för vitsocker och vid behov för råsocker. Interventionspriset måste ligga på en sådan nivå att sockerbets- och sockerrörsproducenterna garanteras en skälig avkastning, samtidigt som konsumenternas intressen tillvaratas. Garantipriserna för socker gäller även sackarossiraper, isoglukos och inulinsirap eftersom priset på dessa följer sockerpriset. Med tanke på de ekonomiska mål och regler för budgetdisciplinen som fastställdes av Europeiska rådet i Berlin i mars 1999 bör stödpriser för socker fastställas för hela den nya ordningens tillämpningsperiod.

(3) Interventionspriset skall fastställas för en standardkvalitet av vitsocker och råsocker, och denna standardkvalitet bör därför definieras. Standardkvaliteterna bör motsvara genomsnittliga kvaliteter som är representativa för socker producerat inom gemenskapen på grundval av de kriterier som används inom handeln. Standardkvaliteterna bör även kunna ändras för att beakta handelns behov och den tekniska utvecklingen när det gäller analysmetoder.

(4) De franska utomeuropeiska departementens geografiska läge kräver lämpliga åtgärder för det socker som produceras i dessa departement.

(5) För att motverka att ovannämnda priser påverkas får interventionsorganen endast sälja socker till ett pris som är högre än interventionspriset, utom om sockret är avsett för export i obearbetat skick eller i form av bearbetade produkter eller djurfoder. Denna regel gör det omöjligt att tillhandahålla socker för livsmedelsbruk i gemenskapen till välgörenhetsorganisationer. Detta bör göras möjligt i de fall då det är fråga om enstaka nödhjälpsåtgärder för humanitära syften och det är möjligt att garantera säkra leveranser. Åtgärder av detta slag måste genomföras snabbt för att vara effektiva. Det bör därför föreskrivas att det lämpligaste förfarandet skall tillämpas.

---

(1) EGT C 29E, 30.1.2001, s. 315.
(2) Yttrandet avgivet den 13 mars 2001 (ännu inte offentliggjort i EGT).
(3) EGT C 116, 20.4.2001, s. 113.

▼B

(6) Socker kan användas som basprodukt inom den kemiska industrin på samma sätt som stärkelseprodukter. Användningen av dessa basprodukter bör därför tillförsäkras en balanserad utveckling. Ett system för produktionsbidrag bör utformas på ett sådant sätt att det blir möjligt att utvidga de sedvanliga avsättningsmöjligheterna för socker utöver de traditionella kvantiteterna. I detta system bör de aktuella produkterna hädanefter ställas till den kemiska industrins förfogande till ett lägre pris.

(7) Denna förordning måste ge både bearbetningsföretag och råvaruproducenter samma garantier. När det gäller sockerbetor bör det utöver baspriset, som fastställs med beaktande av interventionspriset för vitsocker, företagens intäkter från melassförsäljning, som kan uppskattas till 7,61 euro/100 kg, ett belopp som beräknats på priset på melass, vilket är beräknat till 8,21 euro/100 kg, samt kostnaderna för bearbetning och leverans av betor till företagen, utifrån en avkastning som för gemenskapens del kan beräknas till 130 kg vitsocker per ton betor av standardkvalitet, fastställas minimipriser för A-betor som bearbetas till A-socker och för B-betor som bearbetas till B-socker, vilka måste iakttas då sockerfabrikanterna gör sina uppköp.

(8) För att säkerställa en rättvis balans mellan bearbetningsföretag och jordbruksproducenter bör det även finnas föreskrifter om de instrument som krävs för detta, bland annat om införande av rambestämmelser för gemenskapen, som reglerar avtalsförhållandena mellan köpare och säljare av betor, samt adekvata bestämmelser för att nå detta mål när det gäller rörsocker. Bestämmelserna om normal tid för leveranser och fördelning av dem, uppsamlingsställen och transportkostnader, mottagningsställen och tidpunkt för provtagning, bidrag för betmassa eller utbetalning av motsvarande kompensation samt tidsgränser för betalning av förskott påverkar det faktiska pris för betor som säljaren får. Skillnader i naturförhållanden och ekonomiska och tekniska förhållanden innebär stora svårigheter när det gäller att enhetligt utforma samtliga köpevillkor för sockerbetor inom gemenskapen. Det finns för närvarande branschavtal mellan å ena sidan en producent eller en producentorganisation och å andra sidan en odlarorganisation. Det är lämpligt att begränsa rambestämmelserna till att definiera nödvändiga minimigarantier för såväl betodlare som industrin för att ekonomin inom sockersektorn skall fungera väl och att begränsa möjligheten att avvika från vissa bestämmelser i bilaga III till branschavtalen.

(9) Skälen till att gemenskapen fortfarande tillämpar en ordning med produktionskvoter för socker, isoglukos och inulinsirap är i dagens läge fortfarande giltiga. Vissa ändringar av ordningen har emellertid gjorts mot bakgrund av den senaste tidens utveckling när det gäller produktionen och för att ge gemenskapen de möjligheter som behövs för att på ett rättvist men effektivt sätt sörja för att producenterna själva får bära den fulla kostnaden för avsättning av det överskott som finns inom gemenskapen till följd av bristande balans mellan produktion och konsumtion och för att gemenskapen skall kunna fullgöra de skyldigheter som följer av de avtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, nedan kallade GATT-avtalen, som godkändes genom beslut 94/800/EG [1].

(10) I det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för GATT-avtalen, nedan kallat ”avtalet”, föreskrivs särskilt att det stöd som gemenskapen beviljar för export av jordbruksprodukter skall sänkas gradvis, särskilt stödet till socker som omfattas av garanterade produktionskvoter. Enligt avtalet skall exportstödet sänkas under en övergångsperiod, både när det gäller vilka kvantiteter som omfattas och stödbeloppen. För att möjliggöra denna ändring av garantierna bör först den för ett regleringsår påvisade skillnaden mellan den volym som kan exporteras från gemenskapen och den volym som fastställs i avtalet fördelas mellan socker,

[1] EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

▼B

isoglukos och inulinsirap i förhållande till den enskilda kvotens procentuella andel av den totala produktionskvot som fastställs för dessa tre produkter och för gemenskapen. Ett sådant system bör emellertid tillämpas endast under en begränsad period och betraktas som en tillfällig lösning. Med hänsyn till bl.a. de ekonomiska mål och regler för budgetdisciplinen som fastställdes av Europeiska rådet i Berlin i mars 1999 och nödvändigheten av att ta hänsyn till förhandlingarna inom ramen för Världshandelsorganisationen bör ordningen med kvoter bibehållas för regleringsåren 2001/2002–2005/2006.

(11) Den gemensamma organisationen av marknaden för socker grundar sig dels på principen att producenterna har fullständigt finansiellt ansvar under varje regleringsår för de förluster som uppstår när den gemenskapsproduktion inom ramen för kvoterna som överstiger den interna efterfrågan måste avsättas och dels på en ordning med pris- och avsättningsgarantier som varierar beroende på det individuella företagets produktionskvoter. Produktionskvoterna för socker fördelas till vart och ett av företagen på grundval av deras faktiska produktion under en viss referensperiod.

(12) Eftersom åtagandena om minskat exportstöd har genomförts under övergångsperioden, är det lämpligt att bibehålla nuvarande baskvantiteter av socker och isoglukos samt kvoterna för inulinsirap och föreskriva att de garantier som gäller för dessa produkter vid behov får anpassas för att på så sätt fullgöra åtagandena enligt avtalet med hänsyn tagen till de faktorer som är grundläggande för denna sektor i gemenskapen. Det är lämpligt att behålla systemet med självfinansiering när det gäller produktionsavgifterna inom sektorn och ordningen med produktionskvoter.

(13) Således säkerställs principen om finansiellt ansvar genom bidragen från producenterna, som tas ut i form av en basproduktionsavgift på all produktion av A- och B-socker men som är begränsad till 2 % av interventionspriset för vitsocker, samt av en B-avgift som tas ut på produktionen av B-socker, men som inte får vara högre än 37,5 % av samma pris. Under vissa omständigheter betalar isoglukosproducenterna och inulinsirapsproducenterna en del av dessa bidrag. Dessa begränsningar gör det omöjligt att under ovannämnda omständigheter nå målet att varje enskilt regleringsår göra sockerproduktionen självfinansierande. En tilläggsavgift bör därför tas ut.

(14) Tilläggsavgiften bör för att vara rättvis beräknas för vart och ett av företagen på grundval av dess bidrag till intäkterna via de produktionsavgifter som företaget har betalat för regleringsåret i fråga. Det bör därför fastställas en koefficient för hela gemenskapen som med avseende på det aktuella regleringsåret representerar förhållandet mellan den sammanlagda förlust som konstaterats och de sammanlagda intäkter som härrör från de aktuella produktionsavgifterna. Det bör också fastställas bestämmelser om hur de som säljer sockerbetor och sockerrör skall bidra ekonomiskt till att eliminera den del av förlusten som för regleringsåret i fråga inte har täckts.

(15) Under vissa regleringsår kan omfattningen av de produktionskvoter som tilldelats de enskilda företagen inom sektorn för socker förorsaka att exportvolymen överstiger vad som fastställs i avtalet, beroende på konsumtion, produktion, import, storlek på lagren och övergångslagren samt på den förväntade genomsnittliga förlust som skall bäras genom självfinansiering. Således måste de garantier som följer av kvoterna kunna anpassas under varje regleringsår för att gemenskapen skall kunna fullgöra sina åtaganden.

(16) Fördelningen på socker, isoglukos och inulinsirap bör kompletteras med en fördelning per medlemsstat för att ta hänsyn till de garantier som är kopplade till de kvoter som tilldelats producentföretag i medlemsstaterna, så att anpassningen av garantierna inte påverkar den befintliga jämvikten i kvotsystemet och avgift-

▼B

suttaget. Därför är det lämpligt att fastställa en nedsättningskoefficient per medlemsstat för garanti A och för garanti B vilken varierar beroende på de maximala avgifterna för dessa garantier. Slutligen bör varje berörd medlemsstat göra en fördelning per företag med hänsyn till de garantier som följer av varje enskilt företags produktionskvot.

(17) A- och B-kvoterna påverkas av att företag slås samman eller överlåts, av att ett företag överlåter en av sina fabriker eller av att verksamheten upphör inom ett företag eller en fabrik. Man bör fastställa villkor för justering av medlemsstaterna av de berörda företagens kvoter och undvika att förändringar av kvoterna för sockerproducerande företag görs på sådant sätt att de skadar de berörda betproducenternas eller rörsockerproducenternas intressen.

(18) Med hänsyn till att det är angeläget att möjliggöra en viss strukturell anpassning inom bearbetningsindustrin och inom sockerbets- och sockerrörsodlingen under den period då kvoterna tillämpas, bör det införas en rörelsemarginal som gör det möjligt för medlemsstaterna att ändra företagens kvoter med maximalt 10 %. Med beaktande av den särskilda situation som råder inom denna sektor i Spanien, Italien och de franska utomeuropeiska departementen, bör begränsningen inte gälla för dessa områden då omstruktureringsprogram håller på att genomföras.

(19) Eftersom fördelningen av produktionskvoter på företagen är ett medel att garantera producenterna gemenskapspriser och avsättning för deras produktion, bör man vid en omfördelning av kvoterna inom produktionsområdena ta hänsyn till alla berörda parter, särskilt sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.

(20) För att göra det möjligt att öka avsättningsmöjligheterna för socker och isoglukos på gemenskapens inre marknad bör det vidare finnas en möjlighet att, på särskilda villkor som skall fastställas, från kvoteringssystemet undanta socker och isoglukos som är avsedda för annan produktion inom gemenskapen än livsmedelsproduktion.

(21) Förverkligandet av en gemenskapsmarknad för socker, isoglukos och inulinsirap förutsätter att gemensamma regler införs för handeln vid gemenskapens yttre gränser. En handelsordning med importtullar och exportbidrag skulle få en stabiliserande inverkan på gemenskapens marknad, framför allt genom att prissvängningar på världsmarknaden inte tillåts påverka de priser som gäller för de varorna inom gemenskapen. Därför bör importtull tas ut på import från tredje land och exportbidrag utgå för export till sådana länder, vilket i fråga om socker i bägge fallen skulle utjämna skillnaden mellan de priser som gäller inom och utanför gemenskapen när världsmarknadspriserna är lägre än priserna inom gemenskapen, och i fråga om isoglukos och inulinsirap skulle medge ett visst skydd för den industri inom gemenskapen som bearbetar dessa produkter.

(22) Utöver en sådan handelsordning bör det, i den utsträckning det behövs för att systemet skall fungera på ett tillfredsställande sätt, ges möjlighet att reglera eller, när marknadssituation så kräver, förbjuda tillämpningen av aktiv förädling.

(23) I en situation med brist på världsmarknaden som leder till världsmarknadspriser som ligger högre än gemenskapens prisnivå, eller när det uppstår svårigheter i den normala försörjningen till gemenskapen i dess helhet eller till någon del av gemenskapen, bör bestämmelser antas som gör det möjligt att i god tid motverka att regionala överskott exporteras till tredje land eller att onormala prisökningar i gemenskapen gör det omöjligt att upprätthålla en jämn försörjning till konsumenterna till rimliga priser.

(24) Behöriga myndigheter måste ha möjlighet att kontinuerligt följa handelsutbytet med tredje land så att de kan bedöma utvecklingen och, i förekommande fall, vidta de åtgärder enligt denna förordning som visar sig nödvändiga. Därför bör bestämmelser

▼B

antas om ett system med import- och exportlicenser som endast utfärdas på villkor att det ställs en säkerhet som garanti för att den transaktion för vilken licens begärs verkligen genomförs.

(25) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. I undantagsfall kan det emellertid visa sig att det gemensamma pris- och tullsystemet inte fungerar. För att gemenskapens marknad i sådana fall inte skall stå helt försvarslös mot de störningar som kan uppstå, bör gemenskapen ges möjlighet att snabbt vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de skyldigheter som följer av GATT-avtalen. För att förhindra försörjningsproblem på gemenskapsmarknaden bör det tills vidare beviljas tullbefrielse för vissa sockerprodukter.

(26) Gemenskapen har gjort en undersökning beträffande raffineringsindustrin i hela gemenskapen. Undersökningen visar att det är nödvändigt, bl.a. för att säkerställa en mer regelbunden och jämn tillförsel till samtliga raffinaderier i gemenskapen, att exakt fastställa de traditionellt förväntade maximibehoven i den raffineringsindustri som omvandlar råsocker till vitsocker i varje berörd medlemsstat, det vill säga Finland, Frankrike, Portugal och Förenade kungariket, vilket bör ske utifrån objektiva referensdata och med hänsyn till de fastställda kvantiteterna av socker för direktkonsumtion under regleringsåret 1994/95. För att uppnå detta syfte bör en särskild förmånsordning fastställas för tillträde till gemenskapsmarknaden, enligt vilken raffineringsindustrin ges möjlighet att på särskilda villkor importera vissa kvantiteter rårörsocker med ursprung i de AVS-stater som har undertecknat protokoll nr 3 till bilaga IV till partnerskapsavtalet mellan AVS–EG och Indien samt andra stater i enlighet med avtal som ingåtts med dessa stater. Dessa kvantiteter skall, inom ramen för de ovannämnda traditionellt förväntade maximibehoven som grundar sig på preliminära försörjningsbalanser, fastställas efter det att tillgångarna på rårör- och råbetsocker med ursprung i gemenskapen och förmånsråsocker och råsocker med ursprung i de länder som beviljats tullkvoter som omfattas av handelsmedgivanden från gemenskapen har använts för raffinering. För att det skall vara möjligt att iaktta åtagandena om minskat exportstöd är det lämpligt att minska den import som äger rum för att fylla raffineringsindustrins traditionella behov.

(27) Enligt artikel 1 i nämnda protokoll och i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Indien om rörsocker måste dessa förmånsordningar tillämpas inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

(28) Det bör skapas regler som gör det möjligt att säkra att rörråsocker som importerats med stöd av förmånsordningarna raffineras på så jämlika konkurrensvillkor som möjligt.

(29) Raffineringen är en viktig verksamhet såväl på världsmarknaden för socker i allmänhet som i gemenskapen, särskilt när det gäller raffinaderier som omvandlar råsocker till vitsocker. Tekniskt sett erhålls genom raffineringen av rårörsocker högvärdiga produkter som kan tillgodose marknadens krav. Dessa raffinaderier ligger dessutom mitt i de stora konsumtionsområdena. Raffineringsindustrin i hamnarna utgör på så vis ett komplement till sockerbruken i gemenskapen, bl.a. i områden som Finland, det portugisiska fastlandet, Förenade kungariket och södra och västra Frankrike.

(30) På grundval av en granskning av försörjningen av gemenskapens samtliga hamnraffinaderier bör det föreskrivas en möjlighet till en särskild ordning med förmånstillträde till gemenskapsmarknaden för rårörsocker med ursprung i AVS-stater som undertecknat protokoll 3 och Indien, inom ramen för de särskilda avtal som förhandlats fram mellan gemenskapen och de stater som avses i protokoll nr 3, eller andra länder, utifrån gemenskapens behovsbalans efter det att befintligt rårör- och råbetsocker och förmånssocker i gemenskapen och socker med ursprung i de

▼B

länder som beviljats tullkvoter som omfattas av handelsmedgivanden från gemenskapen har använts för raffinering.

(31) Till och med regleringsåret 2000/2001 beviljades gemenskapen ett anpassningsstöd till den industri som raffinerar förmånsrårörsocker och rårör- och råbetsocker odlat inom gemenskapen. Erfarenheterna visar att det finns goda skäl att behålla stödet och att göra det möjligt att ändra detsamma efter den ekonomiska utvecklingen i sockersektorn, särskilt när det gäller tillverkningsmarginaler och raffinering.

(32) Det kan visa sig nödvändigt att vidta vissa övergångsåtgärder, och samma behov kan uppstå vid varje övergång från ett regleringsår till ett annat eller under ett och samma regleringsår. Bestämmelser bör därför fastställas som gör det möjligt att vidta lämpliga åtgärder.

(33) För att underlätta genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen bör ett förfarande fastställas som innebär ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté för socker.

(34) Det råder ständiga problem inom sockerbetsnäringen i Syditalien på grund av dess särskilda karaktär och jordbruksföretagens storlek. Sockerbetsodlingen är där absolut nödvändig för att de särskilt lerhaltiga jordarna skall kunna återhämta sig och för att man skall undvika att gå tillbaka till monokultur. Italien bör därför ges tillstånd att bevilja statligt stöd till områdena i söder för de fem kommande regleringsåren med samma belopp och på samma villkor som för regleringsåret 2000/2001. Det finns särskilda svårigheter att upprätthålla produktionen av rörsocker i Spanien i förhållande till annan odling. För att kunna upprätthålla denna begränsade produktion bör Spanien ges tillstånd att bevilja statligt stöd till produktionen av rörsocker för de fem kommande regleringsåren med samma belopp och på samma villkor som för regleringsåret 2000/2001. Det råder ständiga problem inom sockerbetsproduktionen i Portugal på grund av att dess industri är nyinrättad. Sockerbetsproducenterna bör stimuleras att öka produktionen med beaktande av dessa svårigheter. Portugal bör därför ges tillstånd att bevilja statligt stöd till sockerbetsproduktionen för de fem kommande regleringsåren med samma belopp och på samma villkor som för regleringsåret 2000/2001. Klimatförhållandena gör sockerbetsodlingen särskilt svår i Finland och medför att produktionen varierar kraftigt. Finland bör därför ges tillstånd att bevilja ersättning för lagringskostnader med ett standardbelopp för överfört C-socker och att fastställa villkoren för denna ersättning.

(35) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder de bedömer vara nödvändiga med hänsyn till miljömålen beträffande användningen av jordbruksmark för produktion av de produkter som avses i artikel 1. I framtiden får medlemsstaterna vidta åtgärder dels för att göra det enklare att odla enligt objektiva miljökriterier och dels för att upplysa producenterna om hur viktigt det är att den gällande lagstiftningen iakttas. Medlemsstaterna skall rapportera om vad nationella åtgärder får för miljökonsekvenser för jordbruksproduktionen inom sockersektorn.

(36) De kostnader som medlemsstaterna ådrar sig som ett resultat av de förpliktelser som följer av tillämpningen av denna förordning skall täckas av gemenskapen enligt artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1258/99 av den 17 maj 1999 ([1]) om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken.

(37) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör fastställas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28

([1]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

▼B

juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(38) Den stödordning som införs genom denna förordning ersätter den ordning som inrättas genom rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ([2]), varför den förordningen bör upphöra att gälla, vilket även gäller förordningarna (EEG) nr 206/68 ([3]), (EEG) nr 431/68 ([4]), (EEG) nr 447/68 ([5]), (EEG) nr 2049/69 ([6]), (EEG) nr 793/72 ([7]), (EEG) nr 741/75 ([8]), (EEG) nr 1358/77 ([9]), (EEG) nr 1789/81 ([10]), (EEG) nr 193/82 ([11]), (EEG) nr 1010/86 ([12]) och (EEG) nr 2225/86 ([13]) om allmänna regler för dess genomförande.

(39) I förordning (EG) nr 2038/1999 inrättas ett system med kompensation för lagringskostnader. Eftersom det i den ordning som inrättas genom den här förordningen inte föreskrivs något sådant system bör det antas övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från det gamla till det nya systemet. För detta ändamål bör det för det första fastställas att restbeloppet från förvaltningen av systemet för kompensation för lagringskostnader skall, beroende på om det är negativt eller positivt, debiteras respektive krediteras systemet för finansiering av avsättningen av gemenskapens överskottsproduktion inom sockersektorn och för det andra, när det gäller betalningen avlagringsavgifterna för socker som finns i lager när denna förordning träder i kraft, avsättningsdagen anses vara den sista dagen av regleringsåret 2000/01.

(40) För att underlätta övergången från den ordning som inrättas genom förordning (EG) nr 2038/1999 till den nya ordning som föreskrivs i den här förordningen bör det göras möjligt att anta övergångsbestämmelser.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

([2]) EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

([3]) Rådets förordning (EEG) nr 206/68 av den 20 februari 1968 om fastställande av rambestämmelser för avtal och branschöverenskommelser rörande inköp av betor (EGT L 47, 23.2.1968, s. 1).

([4]) Rådets förordning (EEG) nr 431/68 av den 9 april 1968 om fastställande av en standardkvalitet för råsocker samt gemenskapens gränsövergångsställe för beräkning av cif-pris för socker (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3).

([5]) Rådets förordning (EEG) nr 447/68 av den 9 april 1968 om allmänna bestämmelser för interventionsköp av socker (EGT L 91, 12.4.1968, s. 5). Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1359/77 (EGT L 156, 25.6.1977, s. 7).

([6]) Rådets förordning (EEG) nr 2049/69 av den 17 oktober 1969 om fastställande av allmänna bestämmelser för denaturering av socker avsett till djurfoder (EGT L 263, 21.10.1969, s. 1).

([7]) Rådets förordning (EEG) nr 793/72 av den 17 april 1972 om fastställande av standardkvalitet för vitsocker (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

([8]) Rådets förordning (EEG) nr 741/75 av den 18 mars 1975 om särskilda bestämmelser för inköp av sockerbetor (EGT L 74, 22.3.1975, s. 2).

([9]) Rådets förordning (EEG) nr 1358/77 av den 20 juni 1977 om allmänna bestämmelser om kompensation för lagringskostnader för socker samt om upphävande av förordning (EEG) nr 750/68 (EGT L 156, 25.6.1977, s. 4).

([10]) Rådets förordning (EEG) nr 1789/81 av den 30 juni 1981 om allmänna bestämmelser för systemet med minimilager inom sockersektorn (EGT L 177, 1.7.1981, s. 39). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 725/97 (EGT L 108, 25.4.1997, s. 13).

([11]) Rådets förordning (EEG) nr 193/82 av den 26 januari 1982 om allmänna bestämmelser för överföring av kvoter inom sockersektorn (EGT L 21, 2.1.1982, s. 3).

([12]) Rådets förordning (EEG) nr 1010/86 av den 25 mars 1986 om allmänna bestämmelser för produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin (EGT L 94, 9.4.1986, s. 9).

([13]) Rådets förordning (EEG) nr 2225/86 av den 15 juli 1986 om åtgärder för avsättning av socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen och för utjämning av prisskillnaderna mellan detta socker och förmånsråsocker (EGT L 194, 17.7.1986, s. 7).

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Räckvidd och definitioner

1. Den gemensamma organisation av marknaden för socker som införs genom denna förordning skall omfatta följande produkter:

	KN-nummer	Varuslag
a)	1701	Socker från sockerrör eller sockerbetor, samt kemiskt ren sackaros, i fast form
b)	1212 91 1212 92 00	Sockerbetor Sockerrör
c)	1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker
d)	1702 20	Lönnsocker och sirap av lönnsocker
	1702 60 95 1702 90 99	Annat socker i fast form och sirap, inte innehållande tillsats av aromämnen eller färgämnen, med undantag av laktos, glukos, maltodextrin och isoglukos
	1702 90 60	Konstgjord honung, även blandad med naturlig honung
	1702 90 71	Sockerkulör innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrvaran
	2106 90 59	Annan sirap och andra sockerlösningar med tillsats av aromämnen eller färgämnen än isoglukos, laktos, glukos och maltodextrin
e)	2303 20	Betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning
f)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukos
g)	2106 90 30	Isoglukossirap med tillsats av aromämnen eller färgämnen
h)	1702 60 80 1702 90 80	Inulinsirap

2. I denna förordning avses med

a) vitsocker: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen och som i torrt tillstånd innehåller minst 99,5 viktprocent sackaros, fastställt enligt polarisationsmetoden,

b) råsocker: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen och som i torrt tillstånd innehåller mindre än 99,5 viktprocent sackaros, fastställt enligt polarisationsmetoden,

c) isoglukos: produkt framställd på basis av glukos eller polymerer därav som i torrt tillstånd innehåller minst 10 viktprocent fruktsocker,

d) inulinsirap: en produkt som erhålls omedelbart efter hydrolys av inulin eller oligofruktos och som i torrt tillstånd innehåller minst 10 % fruktos i fri form eller som sackaros,

e) A-socker eller A-isoglukos: den kvantitet socker och isoglukos som företaget i fråga tillverkar inom ramen för sin A-kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår,

f) B-socker eller B-isoglukos: den kvantitet socker och isoglukos som företaget i fråga tillverkar utöver sin A-kvot men inom ramen för summan av sin A-kvot och B-kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår,

g) C-socker eller C-isoglukos: den kvantitet socker eller isoglukos som produceras under ett visst regleringsår och som producerats

▼B

antingen av ett företag utöver summan av dess A- och B-kvoter eller av ett företag som inte har någon kvot,

h) A-sockerbeta: alla sockerbetor som bearbetas till A-socker,

i) B-sockerbeta: alla sockerbetor som bearbetas till B-socker,

j) A-inulinsirap: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår producerats inom ramen för företagets A-kvot,

k) B-inulinsirap: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår producerats utöver företagets A-kvot, dock utan att överskrida summan av dess A- och B-kvoter,

l) C-inulinsirap: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår antingen har producerats utöver summan av det aktuella företagets A-och B-kvoter eller har tillverkats av ett företag som inte har några kvoter,

m) regleringsår: perioden mellan den 1 juli och den 30 juni påföljande år för samtliga produkter enligt punkt 1.

AVDELNING I

DEN INRE MARKNADEN

KAPITEL 1

PRISSYSTEM

Artikel 2

1. Under regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall för vitsocker,

a) interventionspriset vara 63,19 EUR/100 kg,

b) ett härlett interventionspris fastställas varje år för varje underskottsområde.

2. Under regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall interventionspriset för råsocker vara 52,37 EUR/100 kg.

Om det visar sig nödvändigt att saluföra råsocker som har framställts i ett underskottsområde, får ett härlett interventionspris fastställas för sådant socker.

3. De interventionspriser som avses i punkterna 1 och 2 skall tillämpas på oförpackat socker, fritt fabrik, lastat på ett transportmedel efter köparens val.

De skall gälla för vitsocker och råsocker av de standardkvaliteter som fastställs i bilaga I.

4. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som anges i artikel 42.2 varje år fastställa härledda interventionspriser för vitsocker och vid behov härledda interventionspriser för råsocker.

De härledda interventionspriserna skall fastställas med beaktande av kostnaderna för transport av socker från överskottsområden till underskottsområden.

Kommissionen får enligt samma förfarande ändra bilaga I.

Artikel 3

1. För regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall baspriset för sockerbetor av standardkvalitet vara 47,67 EUR per ton vid leverans till uppsamlingsstället.

Egenskaperna hos en sockerbeta av standardkvalitet fastställs i bilaga II.

2. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 ändra bilaga II.

▼B

Artikel 4

1. För regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall

a) minimipriset för A-sockerbetor vara 46,72 EUR per ton,

b) med förbehåll för tillämpningen av artikel 15.5, minimipriset för B-sockerbetor vara 32,42 EUR.

2. För de områden för vilka det fastställs ett härlett interventionspris för vitsocker skall minimipriserna på A-betor och B-betor höjas med ett belopp som är lika med skillnaden mellan det härledda interventionspriset för området i fråga och interventionspriset och detta belopp omräknas sedan med koefficienten 1,30.

Artikel 5

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21 och de bestämmelser som antagits med stöd av artikel 14, skall sockerfabrikanterna vara skyldiga att betala lägst ett minimipris med sådana pristillägg eller prisavdrag som motsvarar avvikelser från standardkvaliteten, när de köper betor som

a) är lämpade för förädling till socker,

och

b) är avsedda för förädling till socker.

2. Det minimipris som avses i punkt 1 skall vara följande:

a) I icke-underskottsområden skall det motsvara

— minimipriset på A-betor, när det är fråga om betor som skall förädlas till A-socker,

— minimipriset på B-betor, när det är fråga om betor som skall förädlas till B-socker.

b) I underskottsområden skall det motsvara

— minimipriset på A-betor omräknat i enlighet med artikel 4.2, när det är fråga om betor som skall förädlas till A-socker,

— minimipriset på B-betor omräknat i enlighet med artikel 4.2, när det är fråga om betor som skall förädlas till B-socker.

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel och storleken på pristilläggen och prisavdragen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 6

1. Eventuella branschavtal och avtal som ingåtts mellan köpare och säljare av betor skall stå i överensstämmelse med rambestämmelserna enligt bilaga III, särskilt med avseende på villkoren för köp, leverans och mottagande av betor, samt betalning.

2. Villkoren för köp av sockerrör skall anges i branschavtal mellan sockerrörsodlarna och sockerproducenterna i gemenskapen.

Villkoren för köp av de jordbruksråvaror som används för att tillverka inulinsirap skall fastställas i branschavtal mellan gemenskapens odlare av dessa råvaror och tillverkarna av inulinsirap.

3. Vid behov skall tillämpningsföreskrifter för punkterna 1 och 2 utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

4. Om branschavtal saknas får medlemsstaten i fråga inom ramen för denna förordning vidta de åtgärder som behövs för att skydda berörda parters intressen.

Medlemsstaten skall i så fall genast informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits med stöd av första stycket.

Artikel 7

1. Det interventionsorgan som varje sockerproducerande medlemsstat utsett har under hela regleringsåret skyldighet att, på de villkor

▼B

som skall fastställas i enlighet med punkt 5, köpa in allt vitsocker och råsocker, producerat inom kvoten och framställt av betor och sockerrör som skördats inom gemenskapen, som interventionsorganet blir erbjudet att köpa, förutsatt att ett avtal avseende lagring av sockret i fråga dessförinnan ingåtts mellan säljarna och interventionsorganet.

Interventionsorganen skall, allt efter omständigheterna, köpa in till det interventionspris eller det härledda interventionspris som gäller för det område i vilket sockret befinner sig vid tidpunkten för köpet. Om kvaliteten på sockret avviker från den standardkvalitet för vilken interventionspriset fastställts, skall priset justeras genom tillägg eller avdrag.

2. Beslut får fattas om att låta ett bidrag utgå för socker som uppfyller kriterierna enligt artikel 23.2 i fördraget och som har blivit otjänligt för konsumtion.

3. Beslut skall fattas om att bevilja produktionsbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1. f och för sirap enligt artikel 1.1 d samt för kemiskt ren fruktos enligt KN-nummer 1702 50 00 som mellanprodukt som uppfyller kriterierna i artikel 23.2 i fördraget och som används vid tillverkningen av vissa produkter inom den kemiska industrin.

Produktionsbidraget skall fastställas med hänsyn främst till de kostnader som användningen av importerat socker skulle medföra för den kemiska industrin vid upphandling på världsmarknaden.

4. Schablonmässigt gemenskapsstöd skall beviljas för avyttring i gemenskapens europeiska regioner av socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen. Detta stöd skall gälla

— raffinering i raffinaderierna i gemenskapens europeiska regioner av socker som producerats i dessa departement, särskilt med hänsyn till avkastningen från dem,

— transport av socker som producerats i de franska utomeuropeisk departementen till gemenskapens europeiska regioner samt vid behov lagring av dem i dessa departement.

Schablonbeloppen för transportkostnader från varje departement till gemenskapens europeiska regioner skall särskilt innefatta

— ett schablonbelopp som skall täcka transportkostnaderna från fabrik till fob-position,

— ett schablonbelopp som skall täcka kostnaderna för sjötransport från fob-position till fartygets cif-hamn i gemenskapens europeiska områden samt kostnaderna för tillhörande försäkringar.

I den utsträckning det behövs för att säkra leveranserna till raffinaderierna skall råsocker som framställts ur sockerbetor som skördats i gemenskapen kunna omfattas av de åtgärder som anges i första stycket.

När denna artikel tillämpas skall med ”raffinaderi” avses en produktionsenhet vars verksamhet uteslutande består i att raffinera antingen råsocker eller sirap som framställts före kristalliseringsstadiet.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 och skall särskilt avse

— de minimikvaliteter och minimikvantiteter som krävs för intervention,

— de tillägg och avdrag som är tillämpliga vid intervention,

— förfarandena vid och villkoren för interventionsorganens övertagande,

— villkoren för tilläggsbelopp och storleken på sådana tilläggsbelopp,

— villkoren för produktionsbidrag och storleken på sådana bidrag,

— möjligheten att om nödvändigt begränsa produktionsbidraget för fruktos till en totalkvantitet för denna produkt som skall fastställas av gemenskapen,

— möjligheten att bevilja produktionsbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 h,

— de riktlinjer som avses i punkt 4.

▼B

Artikel 8

Då artikel 31 tillämpas i syfte att bidra till att säkra försörjningen av gemenskapen i dess helhet eller av något av dess områden skall kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i 42.2 besluta om särskilda interventionsåtgärder.

Sådana åtgärder får emellertid inte leda till att sockerproducenterna inom gemenskapen tvingas att sälja socker till interventionsorganen.

Artikel 9

1. Interventionsorganen får endast sälja socker till ett pris som är högre än interventionspriset.

Beslut kan emellertid fattas om att interventionsorganen får sälja socker till ett pris som är detsamma som eller lägre än interventionspriset om sockret är avsett

— till djurfoder, eller

— för export, antingen i obearbetat skick eller efter förädling till sådana varor som anges i bilaga I till fördraget eller till sådana varor som anges i bilaga V till denna förordning.

2. Utan hinder av punkt 1 kan det beslutas att interventionsorganen skall ställa socker i obearbetat skick till välgörenhetsorganisationers förfogande för gratis distribution – i den mån dessa är godkända av medlemsstaten i fråga eller, om något godkännande av sådana organisationer inte har beviljats i den medlemsstaten, av kommissionen – till ett pris som understiger interventionspriset eller gratis när organisationerna är aktivt engagerade i enstaka aktioner för katastrofhjälp och sockret är avsett för konsumtion på gemenskapens inre marknad.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas och beslutet att ställa socker till förfogande på det sätt som anges i punkt 2 skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

KAPITEL 2

KVOTSYSTEM

Artikel 10

1. Kapitel 2 skall tillämpas på regleringsåren 2001/2002–2005/2006.

2. Baskvantiteterna för produktion av A- och B-socker, isoglukos och inulinsirap skall vara de som fastställs i artikel 11.2.

3. För att gemenskapens åtaganden inom ramen för det avtal om jordbruket som har ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget skall kunna genomföras kan avsättningsgarantierna för socker, isoglukos och inulinsirap som producerats inom ramen för kvoterna minskas för ett eller flera regleringsår.

4. För tillämpningen av punkt 3 skall det, före den 1 oktober, för varje regleringsår fastställas en garantikvantitet inom ramen för kvoterna med ledning av den beräknade produktionen, importen, förbrukningen, lagringen, överföringen och det överskott som kan exporteras samt den förväntade genomsnittliga förlust som belastar systemet för självfinansiering enligt artikel 15.1 d. När dessa beräkningar visar att det överskott som kan exporteras för regleringsåret i fråga överstiger maximigränsen i överenskommelsen, skall garantikvantiteten minskas med skillnaden i enlighet med förfarandet i artikel 42.2. Denna skillnad skall fördelas mellan socker, isoglykos och inulinsirap enligt den procentsats som utgörs av summan av A-och B-kvoterna för var och en av produkterna inom gemenskapen. Därefter fördelas skillnaden per medlemsstat och respektive produkt med hjälp av de fördelningskoefficienter som anges i tabellen som följer.

Regioner	1		2		3	
	Koefficient för socker uttryckt i vitsocker		Koefficient för isoglykos i torkad form		Koefficient för inulinsirap i socker-/isoglykosekvivalenter	
	A-socker	B-socker	A-isoglykos	B-isoglykos	A-inulinsirap	B-inulinsirap
BLEU ([1])	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Danmark	0,027206	0,008015	—	—	—	—
Tyskland	0,224812	0,069174	0,104246	0,024551	—	—
Grekland	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	—	—
Spanien	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	—	—
Frankrike (moderlandet) ([2])	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Frankrike (de utomeuropeiska departementen) ([2])	0,019298	0,002063	—	—	—	—
Irland	0,007752	0,000775	—	—	—	—
Italien	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	—	—
Nederländerna	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Portugal (fastlandet)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	—	—
Portugal (den självständiga regionen Azorerna)	0,000387	0,000039	—	—	—	—
Förenade kungariket	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	—	—
Österrike	0,022673	0,005292	—	—	—	—
Sverige	0,014327	0,001433	—	—	—	—
Finland	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	—	—

([1]) Den ekonomiska unionen mellan Belgien–Luxemburg.
([2]) Med hänsyn tagen till tillämpningen av artikel 12.3 andra stycket.

▼B

5. Medlemsstaten fördelar sedan sin egen skillnad mellan de producentföretag som är etablerade på dess territorium på grundval av förhållandet mellan företagens A- och B-kvot för produkten i fråga och medlemsstatens baskvantiteter A- och B för produkten i fråga.

Den produktion av socker, isoglukos och inulinsirap som överstiger garantikvantiteten skall betraktas som C-socker, C-isoglukos och C-inulinsirap.

6. Villkoren för tillämpningen av denna artikel liksom minskningen av garantikvantiteten och, när så är nödvändigt, en ändring av denna i syfte att fastställa en garantikvantitet för följande regleringsår, skall beslutas i enlighet med artikel 42.2.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med de villkor som anges i detta kapitel inom sitt territorium tilldela en A-kvot och en B-kvot till varje socker-, isoglukos- eller inulinsirapsproducerande företag som under regleringsåret 2000/2001 erhållit en A-kvot och en B-kvot.

2. För tilldelning av A-kvoter och B-kvoter enligt punkt 1 skall följande baskvantiteter gälla:

1. **Baskvantitet A**

Regioner	a) Baskvantitet A när det gäller socker (1)	b) Baskvantitet A när det gäller isoglukos (2)	c) Baskvantitet A när det gäller inulinsirap (3)
Danmark	325 000,0	—	—
Tyskland	2 612 913,3	28 643,3	—
Grekland	288 638,0	10 435,0	—
Spanien	957 082,4	74 619,6	—
Frankrike (moderlandet)	2 506 487,4	15 747,1	19 847,1
Frankrike (utomeuropeiska departementen)	463 872,0	—	—
Irland	181 145,2	—	—
Italien	1 310 903,9	16 432,1	—
Nederländerna	684 112,4	7 364,6	65 519,4
Österrike	314 028,9	—	—
Portugal (fastlandet)	63 380,2	8 027,0	—
Den självständiga regionen Azorerna	9 048,2	—	—
Finland	132 806,3	10 792,0	—
Sverige	334 784,2	—	—
Den ekonomiska unionen mellan Belgien–Luxemburg	674 905,5	56 150,6	174 218,6
Förenade kungariket	1 035 115,4	21 502,0	—

(1) I ton vitsocker.
(2) I ton torrvara.
(3) I ton torrvara, uttryckt som vitsockerekvivalent/isoglukosekvivalent.

2. **Baskvantitet B**

Region	a) Baskvantitet B när det gäller socker (1)	b) Baskvantitet B när det gäller isolglukos (2)	c) Baskvantitet B när det gäller inulinsirap (3)
Danmark	95 745,5	—	—
Tyskland	803 982,2	6 745,5	—
Grekland	28 863,8	2 457,5	—
Spanien	39 878,5	7 959,4	—

▼B

Region	a) Baskvantitet B när det gäller socker (1)	b) Baskvantitet B när det gäller isolglukos (2)	c) Baskvantitet B när det gäller inulinsirap (3)
Frankrike (moderlandet)	752 259,5	4 098,6	4 674,2
Frankrike (utomeuropeiska departementen)	46 372,5	—	—
Irland	18 114,5	—	—
Italien	246 539,3	3 869,8	—
Nederländerna	180 447,1	1 734,5	15 430,5
Österrike	73 297,5	—	—
Portugal (fastlandet)	6 338,0	1 890,3	—
Den självständiga regionen Azorerna	904,8	—	—
Finland	13 280,4	1 079,7	—
Sverige	33 478,0	—	—
Den ekonomiska unionen mellan Belgien–Luxemburg	144 906,1	15 441,0	41 028,2
Förenade kungariket	103 511,5	5 735,3	—

(1) I ton vitsocker.
(2) I ton torrvara.
(3) I ton torrvara, uttryckt som vitsockerekvivalent/isoglukosekvivalent.

3. Utan hinder av artikel 10.3–6 och artikel 12 skall A- och B-kvoterna för sockerproducerande företag, isoglukosproducerande företag och inulinsirapsproducerande företag vara de kvoter som medlemsstaterna beviljat för regleringsåret 2000/2001 före tillämpningen av artikel 26.5 i förordning (EG) nr 2038/1999 beroende av vilka baskvantiteter som fastställts i punkt 2 i enlighet med artikel 10.5.

4. Närmare föreskrifter för hur denna artikel skall tillämpas skall vid behov antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 42.2.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får omfördela A-kvoter och B-kvoter mellan företagen på de villkor som anges i denna artikel med beaktande av samtliga berörda parters intressen, i synnerhet sockerbetsproducenternas och sockerrörsproducenternas intressen.

Första stycket gäller inte inulinsirap.

2. Medlemsstaterna får minska A-kvoten och B-kvoten för vart och ett av de sockertillverkande eller isoglukostillverkande företag som är etablerat på deras territorium med en sammanlagd kvantitet som från fall till fall inte får överstiga 10 % av den A-kvot eller av den B-kvot som fastställts för vart och ett av företagen i enlighet med artikel 11.

Den övre gräns på 10 % som anges i första stycket skall inte tillämpas i Italien, Spanien och de franska utomeuropeiska departementen i de fall överföringen av kvoter sker på grundval av omstruktureringsplaner inom sockerbets-, sockerrörs- och sockersektorerna i den aktuella regionen, i den utsträckning det är nödvändigt för att dessa planer skall kunna genomföras.

Omstruktureringsplanerna och därmed sammanhängande åtgärder rörande A-kvoterna och B-kvoterna skall utan dröjsmål anmälas till kommissionen.

3. De kvantiteter som har frigjorts ur en A-kvot eller B-kvot skall av medlemsstaterna omfördelas till ett eller flera andra företag, med eller utan egen kvot, som ligger i samma område enligt avgränsningarna i artikel 11.2 som de företag från vilka kvantiteterna frigjorts.

Dock får Frankrike minska de A-kvoter som fastställts i enlighet med artikel 11 för företag i landets utomeuropeiska departement med

▼B

sammanlagt högst 30 000 ton vitsocker och sedan omfördela de frigjorda kvantiteterna till ett eller flera andra företag i moderlandet. A-kvoten för vart och ett av de berörda företagen får efter minskningen inte understiga den genomsnittliga sockerproduktion inom ramen för baskvoten som noterats för företaget under regleringsåren 1977/78 till 1979/80.

4. Bestämmelser beträffande ändring av kvoterna vid eventuella sammanslagningar eller överlåtelse av företag anges i bilaga IV.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 42.2.

Artikel 13

1. C-socker som inte överförs med stöd av artikel 14, C-isoglukos och C-inulinsirap får inte avsättas på gemenskapens inre marknad utan skall exporteras i obearbetat skick före den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret.

Artiklarna 7, 27 och 33 gäller inte C-socker, C-isoglukos och C-inulinsirap.

2. Undantagsvis, och endast i den utsträckning som behövs för att säkra gemenskapens försörjning av socker, får beslutas att artikel 33 skall tillämpas på C-socker. Om så sker skall på samma gång beslut fattas om att hela kvantiteten av det aktuella C-sockret får slutligt avsättas på den interna marknaden utan att avgiften enligt punkt 3 i denna artikel tas ut.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Tillämpningsföreskrifterna skall särskilt innehålla regler om att en avgift skall tas ut på sådant C-socker, C-isoglukos och C-inulinsirap för vilket export i obearbetat skick inom den fastlagda tiden inte har bevisats före ett visst datum, som skall fastställas.

Artikel 14

1. Vart och ett av företagen får besluta att helt eller delvis överföra den kvantitet socker som företaget tillverkar utöver sin A-kvot till påföljande regleringsår, varvid denna tillverkning skall räknas som en del av det årets produktion. Detta beslut skall vara oåterkalleligt.

Varje företag kan besluta att till följande regleringsår föra över hela eller delar av produktionen av A-socker och B-socker som blivit produktion av C-socker genom tillämpning av artikel 10.3–6, varvid denna tillverkning skall räknas som en del av det årets produktion. Detta beslut skall vara oåterkalleligt. Dessutom skall det inte omfattas av de eventuella begränsningar som anges i punkt 4.

2. Företag som beslutar i enlighet med punkt 1 skall

— före den 1 februari underrätta den berörda medlemsstaten om den eller de kvantiteter socker som skall överföras,

— och åta sig att lagra denna eller dessa överförda kvantiteter under en tid av tolv på varandra följande månader där periodens början ännu inte är fastställd.

Datumangivelsen den 1 februari som avses i första stycket första strecksatsen skall

a) för företag som är etablerade i Spanien ersättas med datumet den 15 april när det gäller produktion av betsocker och med datumet den 20 juni när det gäller produktion av rörsocker,

b) för företag som är etablerade i Förenade kungariket ersättas med datumet den 15 februari,

c) för företag som är etablerade i de franska utomeuropeiska departementen Guadeloupe och Martinique ersättas med datumet den 1 maj.

▼B

Om ett företags slutliga produktion för det aktuella regleringsåret är mindre än vad som uppskattades när beslutet om överföring fattades, får storleken på den överförda kvantiteten justeras retroaktivt före den 1 augusti påföljande regleringsår.

3. I fall av naturkatastrofer såsom exempelvis torka och översvämningar som drabbar en region i gemenskapen får beslut i enlighet med det i artikel 42.2 angivna förfarandet fattas om att den obligatoriska lagringsperiod som avses i punkt 2 första stycket andra strecksatsen skall minskas för en så stor kvantitet socker att den nämnda regionens normala försörjning kan säkerställas.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel, vari kan ingå bestämmelser om en övre gräns för de sockerkvantiteter som får överföras, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Tillämpningsföreskrifterna skall särskilt innehålla en regel om att en avgift skall tas ut på allt sådant socker enligt punkt 2 första stycket andra strecksatsen som avsätts under den föreskrivna lagringsperioden.

Artikel 15

1. Före utgången av varje regleringsår skall följande uppgifter fastställas:

a) Beräknad produktion av A- och B-socker, A- och B-isoglukos och A- och B-inulinsirap under det aktuella regleringsåret.

b) Beräknad kvantitet socker, isoglukos och inulinsirap som avyttras för konsumtion inom gemenskapen under det aktuella regleringsåret.

c) Det överskott som kan exporteras, vilket erhålls genom att kvantiteten enligt a minskas med kvantiteten enligt b.

d) Beräknad genomsnittlig förlust eller intäkt per ton socker för de exportåtaganden som gjorts med avseende på det aktuella regleringsåret.

   Den genomsnittliga förlusten eller intäkten skall vara lika med skillnaden mellan det totala bidragsbeloppet och det totala avgiftsbeloppet för den totala kvantitet för vilken exportåtaganden gjorts.

e) En uppskattning av den totala förlusten eller den totala intäkten, vilken erhålls genom att det överskott som avses i c multipliceras med den genomsnittliga förlust eller intäkt som avses i d.

2. Före utgången av regleringsåret 2005/2006 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.3–6 skall följande fastställas kumulativt för regleringsåren 2001/2002–2005/2006:

a) Det överskott som kan exporteras, framräknat på grundval av den slutgiltiga produktionen av A- och B-socker, A- och B-isoglukos, A- och B-inulinsirap, å ena sidan, och den slutgiltiga kvantitet socker, isoglukos och inulinsirap som avsatts för förbrukning inom gemenskapen, å andra sidan.

b) Den genomsnittliga förlust eller intäkt per ton socker som uppkommit vid fullgörandet av de totala exportåtagandena i fråga, beräknad i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 d andra stycket.

c) Den totala förlusten eller intäkten, beräknad genom att det överskott som avses i a multipliceras med den genomsnittliga förlusten eller intäkten enligt b.

d) Totalsumman av de basproduktionsavgifter och B-avgifter som tagits ut.

Den beräknade totala förlusten eller intäkten enligt punkt 1 e skall justeras på grundval av skillnaden mellan de belopp som fastställts enligt c och d.

3. Om fastställelsen av de uppgifter som avses i punkt 1, efter justering i enlighet med punkt 2 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18.1, resulterar i en beräknad total förlust, skall denna förlust divideras med den beräknade produktionen av A- och B-socker, A- och B-isoglukos samt A- och B-inulinsirap under det aktu-

▼B

ella regleringsåret. Ett belopp som motsvarar det tal som på så sätt räknas fram skall tas ut av de tillverkande företagen som en basproduktionsavgift på deras produktion av A- och B-socker, A- och B-isoglukos samt A-och B-inulinsirap.

Denna avgift skall emellertid inte överstiga

— när det gäller sockret i fråga, ett belopp som är lika med 2 % av interventionspriset för vitsocker,

— när det gäller inulinsirapen i fråga, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent med tillämpning av koefficienten 1,9, det belopp som högst skall betalas för vitsocker, och

— när det gäller isoglukosen i fråga, den del av basproduktionsavgiften som skall betalas av sockertillverkarna.

4. Om den maximalt tillåtna basproduktionsavgiften inte helt täcker den sammanlagda förlust som avses i punkt 3 första stycket, skall restbeloppet divideras med den beräknade produktionen av B-socker, B-isoglukos och B-inulinsirap under det aktuella regleringsåret. Det belopp, som på så sätt räknas fram, skall tas ut av de tillverkande företagen som B-avgift på deras produktion av B-socker, B-isoglukos och B-inulinsirap.

Om inte annat följer av punkt 5 får denna avgift emellertid inte överstiga

— när det gäller B-socker, ett belopp som är lika med 30 % av interventionspriset för vitsocker,

— när det gäller B-inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent genom tillämpning av koefficienten 1,9, det belopp som högst skall betalas för B-vitsocker, samt

— när det gäller B-isoglukos, den del av B-avgiften som skall betalas av sockertillverkarna.

5. Om det visar sig av de uppgifter som fastställts i enlighet med punkt 1, att den beräknade sammanlagda förlusten för det löpande regleringsåret, på grund av det tak som är satt i punkterna 3 och 4 för basproduktionsavgiften och B-avgiften sannolikt inte kommer att täckas av intäkterna från dessa avgifter, skall det maximala procenttal som anges i punkt 4 första strecksatsen justeras i nödvändig omfattning i syfte att täcka den sammanlagda förlusten, utan att dock tillåtas överstiga 37,5 %.

Det justerade maximala procenttalet för B-avgiften med avseende på det löpande regleringsåret skall fastställas före den 15 september samma regleringsår. Minimipriset för B-sockerbetor enligt artikel 4.1 b skall ändras i enlighet med detta.

6. Förluster, som uppstår genom att det beviljas produktionsbidrag enligt artikel 7.3, skall räknas in i den sammanlagda förlust som avses i punkt 1 e.

7. De avgifter som avses i denna artikel skall tas ut av medlemsstaterna.

8. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 och skall särskilt avse

— de avgiftsbelopp som skall tas ut,

— justeringen av det maximala procenttalet för B-avgiften,

— det justerade minimipriset för B-betor som svarar mot det justerade maximala procenttalet för B-avgiften.

Artikel 16

1. Om den sammanlagda förlust som konstaterats i enlighet med artikel 15.1 och 15.2 för ett visst regleringsår inte helt täcks av intäkterna från produktionsavgifterna för samma regleringsår sedan artikel 15.3–15.5 tillämpats skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4, en tilläggsavgift tas ut av företagen så att den del av den sammanlagda förlusten i fråga som inte täckts av dessa intäkter helt uppvägs.

▼B

2. Tilläggsavgiften skall beräknas för vart och ett av de företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap genom att multiplicera det sammanlagda belopp som företaget skall betala i produktionsavgifter för regleringsåret i fråga med en koefficient som skall fastställas. Denna koefficient skall för gemenskapen i dess helhet utgöras av förhållandet mellan å ena sidan den sammanlagda förlust som konstaterats för regleringsåret i enlighet med artikel 15 och 33.2, å andra sidan intäkterna från den basproduktionsavgift och B-avgift som socker-, isoglukos- och inulinsirapstillverkarna skall betala med avseende på samma regleringsår, minskat med talet 1.

3. Tilläggsavgiften skall betalas av de berörda företagen före den 15 december närmast efter det regleringsår för vilket den skall betalas.

Sockerproducenterna kan begära att de som säljer sockerbetor respektive sockerrör som producerats i gemenskapen till en del ersätter den tilläggsavgift som uttagits. Ersättningen kan som mest uppgå till det maximala belopp enligt artikel 15 som säljarna av sockerbetor och sockerrör bidrar med till betalning av basproduktionsavgiften och B-avgiften för regleringsåret i fråga multiplicerat med den koefficient som avses i punkt 2.

Ersättningen enligt andra stycket skall betalas för sockerbetor som levereras under regleringsåret i fråga. De berörda parterna kan emellertid komma överens om att ersättningen skall betalas för betor som levereras under påföljande regleringsår.

4. Vid uppgiftsregistreringen enligt artikel 15.2 skall intäkterna från den tilläggsavgift som avses i punkt 1 beaktas.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt den koefficient som avses i punkt 2, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 17

1. Inulinsirapstillverkarna får kräva att säljarna av den jordbruksbasprodukt som används för att tillverka inulinsirapen skall bära en del av de basproduktionsavgifter, B-avgifter och tilläggsavgifter som tas ut av tillverkarna. Denna andel får inte vara större än den andel som sockerbetsodlarna skall svara för med avseende på det aktuella regleringsåret; den skall fastställas i branschavtal eller avtal och hänsyn skall tas till inköpspriset på den basprodukt som levererats för ändamålet under det aktuella regleringsåret.

2. Tillämpningsföreskrifter till punkt 1 skall vid behov utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 18

1. Om det efter tillämpning av artiklarna 15 och 16 på regleringsåret 2000/2001 visar sig att den sammanlagda förlusten för regleringsåret,

a) inte helt täcks av intäkterna från produktionsavgiften och, i förekommande fall, ytterligare avgifter, skall restbeloppet läggas till den sammanlagda förlust som enligt artikel 15.1 e i denna förordning beräknas för det regleringsår under vilket upptäckten gjordes,

b) är mindre än intäkterna från produktionsavgiften och, i förekommande fall, ytterligare avgifter skall ett belopp motsvarande denna skillnad räknas av från den beräknade sammanlagda förlusten eller, i förekommande fall, läggas till den beräknade sammanlagda intäkt som följer av tillämpningen av artiklarna 15 och 16 för det regleringsår under vilket upptäckten gjordes.

2. Om basproduktionsavgiften är mindre än det maximibelopp som avses i artikel 15.3 eller om B-avgiften är mindre än det maximibelopp som avses i artikel 15.4, vid behov justerat i enlighet med artikel 15.5, skall sockerproducenterna åläggas att till säljarna av sockerbetor betala 60 % av skillnaden mellan maximibeloppet på avgiften i fråga och storleken på den avgift som skall tas ut.

▼B

Det belopp som skall betalas per ton betor skall gälla för standardkvaliteten.

De pristillägg och prisavdrag som avses i artikel 5 skall tillämpas på detta belopp.

3. Sockerproducenterna inom gemenskapen får begära att de som säljer sockerrör som har producerats i gemenskapen återbetalar 60 % av den avgift som tas ut för en viss kvantitet socker.

4. Medlemsstaterna skall, med stöd av uppgifter från sockertillverkarna, se till att betalningen för sockerbetor uppfyller gällande gemenskapsbestämmelser.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 19

1. I avtal om leverans av betor avsedda för sockertillverkning skall det göras skillnad mellan betor avsedda för tillverkning av

a) A-socker,

b) B-socker,

c) annat socker än A-socker och B-socker.

Sockerproducenterna skall, med avseende på varje företag, informera den medlemsstat i vilken företaget producerar socker

— om de kvantiteter av sådana sockerbetor som avses i a, för vilka avtal ingåtts före sådd och om den sockerhalt som dessa avtal utgått från,

— om det härtill svarande beräknade sockerutbytet.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar.

2. Utan hinder av artikel 5.2 b skall varje sockerproducent som inte före sådd har slutit avtal om leverans av en kvantitet betor motsvarande A-kvoten till minimipriset för A-betor, åläggas att betala lägst detta minimipris för hela den kvantitet betor som företaget i fråga förädlar till socker.

3. Genom branschavtal, som godkänts av den berörda medlemsstaten, får avvikelser göras från punkterna 1 och 2.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel fastställs i bilaga III.

5. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel och, vid behov, bedömningsgrunder som sockerproducenterna skall beakta när de före sådd skall fördela de betkvantiteter som omfattas av avtal som ingås före sådden mellan betförsäljarna enligt punkt 1, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 20

1. Beslut får fattas om att socker eller isoglukos som används för produktion av vissa produkter inte skall betraktas som produktion enligt detta kapitel.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt den produktförteckning som avses i punkt 1, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 21

1. Sockerproducenterna får köpa betor som är avsedda för produktion av C-socker eller av sådant socker som avses i artikel 20, till ett pris som är lägre än minimipriserna för betor enligt artikel 4.1.

2. De berörda sockertillverkarna skall i förekommande fall justera inköpspriset på så sätt att detta blir lägst lika med minimipriset på A-betor när de köper betor som svarar mot den kvantitet socker som

— avsatts på den inre marknaden enligt artikel 13.3,

— eller överförts till nästa regleringsår i enlighet med artikel 14.

▼B

3. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 42.2.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

KAPITEL 1

ALLMÄN ORDNING

Artikel 22

1. Vid import till eller export från gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, 1.1 b, 1.1 c, 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h skall en importlicens respektive en exportlicens framläggas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 26 och 27 samt artikel 6.5 i förordning (EG) nr 2820/98 ([1]).

Import- och exportlicenserna skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Enligt förfarandet i artikel 42.2

a) får det system som avses i punkt 1 utvidgas till att omfatta de produkter som förtecknas i artikel 1.1 e,

b) skall licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter för denna artikel antas, vilka bl.a. kan omfatta en tidsfrist för utfärdandet av licenser.

Artikel 23

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

2. För att säkerställa att gemenskapsmarknaden genom import från tredje land är tillräckligt försörjd med råsocker för raffinering enligt KN-numren 1701 11 10 och 1701 12 10 och med melass enligt KN-nummer 1703 får kommissionen, enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2, genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 helt eller delvis tills vidare upphöra med tillämpningen av importtull på dessa produkter och fastställa bestämmelser om sådant eventuellt tillämpningsuppehåll.

Sådant tillämpningsuppehåll får gälla under den period under vilken världsmarknadspriset plus importtullen enligt Gemensamma tulltaxan när det gäller

— råsocker, överstiger interventionspriset för produkten,

— melass, överstiger den prisnivå för melass som för det aktuella regleringsåret användes som grund vid den beräkning av sockerproducenternas intäkter av försäljning av melass som låg till grund för baspriset för sockerbetor.

Artikel 24

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa jordbruksprodukter, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i den gemensamma tulltaxan, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som

([1]) EGT L 357, 30.12.1998. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 416/2001 (EGT L 60, 1.3.2001, s. 43).

▼B

slöts i enlighet med artikel 300 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till Världshandelsorganisationen.

De kvantiteter som skall överskridas för att en tilläggsimporttull skall få tas ut skall fastställas särskilt på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år under vilket de skadliga effekter som avses i punkt 1 uppstår eller riskerar att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttagandet av en tilläggsimporttull skall fastställas på grundval av cif-importpriset för den berörda försändelsen.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 42.2. Förfarandena skall särskilt avse

a) produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 25

När det gäller melass skall

— det världsmarknadspris som avses i artikel 23.2,
och

— det representativa pris som avses i artikel 24.3,

gälla för en standardkvalitet.

Standardkvaliteten får fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

Artikel 26

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av de avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden först till kvarn).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden samtidig behandling).

— En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden traditionella/nya mönster).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Genom den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, vederbörlig vikt läggas vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättig-

▼B

heter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsort och ursprung,

b) erkännande av det dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i punkt a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 27

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av varor enligt bilaga V exportera de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, 1.1 c och 1.1 d på grundval av noteringar eller priser på världsmarknaden för de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1 c och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Exportbidraget för råsocker får inte vara högre än det exportbidrag som lämnas för vitsocker.

2. Bestämmelser får fastställas om exportbidrag för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h som exporteras utan vidare förädling eller i form av de varor som anges i bilaga V.

Vid fastställandet av exportbidraget för varje 100 kg torrsubstans skall särskild hänsyn tas till

a) det exportbidrag som gäller vid export av produkter enligt KN-nummer 1702 30 91,

b) det exportbidrag som gäller vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d,

c) de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten.

3. Exportbidraget för de produkter som anges i artikel 1 i form av de varor som förtecknas i bilaga 1 får inte vara högre än det som tillämpas för dessa produkter när de exporteras i obearbetad form.

4. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på ett effektivt sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta leder till diskriminering mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är den minst betungande för aktörerna med tanke på de krav som ställs på förvaltningen,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

5. Bidraget skall vara detsamma för hela gemenskapen. Det får differentieras beroende på bestämmelseorterna om situationen på världsmarknaden eller särskilda krav på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Bidraget skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2. Exportbidrag får fastställas

a) regelbundet,

b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka förfarandet har föreskrivits tidigare.

▼B

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller får om nödvändigt dessemellan justeras av kommissionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Anbud som lämnas som svar på en infordran skall beaktas endast om en säkerhet ställs. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om anbudsgivarna inte har fullgjort eller endast delvis har fullgjort de skyldigheter som ålagts dem.

Dessutom skall bestämmelserna i artiklarna 28, 29 och 30 om produkter enligt artikel 1.1 a, 1.1 c och 1.1 d som inte denaturerats och som exporteras utan vidare förädling tillämpas.

6. Vid fastställandet av bidragsbeloppet skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land och användningen av produkter från sådant tredje land för aktiv förädling.

7. För de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i obearbetad form skall bidrag beviljas endast på begäran och mot uppvisande av exportlicensen för produkterna.

8. Det bidragsbelopp som tillämpas för export av de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i obearbetad form skall vara det som gäller den dag då licensansökan lämnas in och, när det gäller ett differentierat bidrag, det bidrag som tillämpas samma dag

a) för den bestämmelseort som anges på licensen,

eller

b) för den verkliga bestämmelseorten om den inte är samma bestämmelseort som den som anges i licensen. I detta fall får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som tillämpas för den bestämmelseort som anges på licensen.

I syfte att förhindra missbruk av den flexibilitet som avses i denna punkt får lämpliga åtgärder vidtas.

9. Bestämmelserna i punkterna 7 och 8 får utsträckas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som anges i bilaga V, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

10. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 7 och 8 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

11. Bidrag skall utbetalas om det kan styrkas att produkterna

— har exporterats från gemenskapen,

och

— när det gäller ett differentierat exportbidrag, produkterna har anlänt till den bestämmelseort som anges i licensen eller en annan bestämmelseort för vilken ett exportbidrag har fastställts, utan hinder av punkt 8 första stycket, punkt b. På villkor som skall bestämmas får emellertid undantag från denna regel beviljas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2, förutsatt att likvärdiga garantier ges.

Kompletterande bestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

12. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som avses i artikel 1.1 a och som exporteras icke denaturerade i naturligt tillstånd om de inte, beroende på omständigheterna, har

a) framställts av sockerbetor eller sockerrör som skördats inom gemenskapen,

b) importerats till gemenskapen i enlighet med artikel 35,

c) framställts av en av de produkter som importerats i enlighet med artikel 35.

▼B

13. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som exporteras icke denaturerade i sådant naturligt tillstånd som avses i artikel 1.1 c och 1.1 d och som inte har sitt ursprung inom gemenskapen eller som inte har framställts av socker som importerats till gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i punkt 12 b eller av de produkter som avses i punkt 12 c.

14. Iakttagande av de kvantitetsbegränsningar som följer av de avtal som ingås i enlighet med artikel 300 i fördraget skall säkerställas på grundval av exportlicenser som utfärdas för däri angivna referensperioder och som är tillämpliga på de berörda produkterna.

15. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, och ändring av bilaga V skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2. Föreskrifter för tillämpningen av punkt 6 på de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilaga V skall emellertid antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 28

1. Denna artikel skall tillämpas vid fastställandet av exportbidrag för icke denaturerade produkter som avses i artikel 1.1 a och som exporteras i naturligt tillstånd.

2. Vad avser regelbundet fastställande av exportbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 a gäller följande:

a) Exportbidraget skall fastställas varannan vecka.

   Fastställandet kan dock skjutas upp i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 om det konstateras att det inte finns något sockeröverskott disponibelt inom gemenskapen för export till världsmarknadspriser. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

b) Vid fastställandet av exportbidraget skall situationen på gemenskapsmarknaden och världsmarknaden för socker beaktas, och särskilt följande faktorer:

   — Interventionspriset för vitsocker i det gemenskapsområde som har det största överskottet eller interventionspriset för råsocker i det gemenskapsområde som anses vara representativt för exporten av denna typ av socker.

   — Kostnaderna för transport av socker från de områden som avses i första strecksatsen till exporthamnar eller andra utförselorter i gemenskapen.

   — Handelskostnader och eventuella kostnader för omlastning, transport och förpackning i samband med saluföring av socker på världsmarknaden.

   — Noteringar eller priser för socker på världsmarknaden.

   — Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

   — Begränsningar som härrör från avtalen som har slutits i enlighet med artikel 300 i EG-fördraget.

3. Om exportbidraget fastställs genom anbud för de produkter som avses i artikel 1.1 a gäller följande:

a) Syftet med anbudet skall vara att fastställa bidragsbeloppet.

b) Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall infordra anbud på grundval av en rättsakt som är juridiskt bindande i alla medlemsstater. I denna skall villkoren för anbudsinfordran fastställas. Dessa villkor måste garantera lika tillträde för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

c) Villkoren i anbudsinfordran skall omfatta en tidsfrist för ingivandet av anbud. Det högsta bidragsbeloppet för den aktuella infordran skall fastställas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 42.2 inom tre arbetsdagar efter tidsfristens utgång och mot bakgrund av de inkomna anbuden. Vid beräkning av det högsta beloppet skall hänsyn tas till försörjningssituationen och priserna inom gemenska-

▼B

pen, priser och potentiella avsättningsmöjligheter på världsmarknaden och kostnader i samband med export av socker.

Ett största antal ton får fastställas i enlighet med samma förfarande.

d) Om export kan genomföras på grundval av ett exportbidrag som är lägre än det som följer av att beakta skillnaden mellan priser inom gemenskapen och världsmarknadspriser och om exporten avser en särskild destination, kan medlemsstaternas behöriga myndigheter bli tvungna att utfärda en särskild anbudsinfordran vars villkor skall inbegripa

— möjligheten att inge anbud när som helst till dess att anbudsförfarandet har avslutats, och

— ett högsta bidragsbelopp som beräknats mot bakgrund av kraven i samband med den aktuella exporten.

e) Om bidragsbeloppet i ett anbud

— överstiger det fastställda högsta beloppet, skall medlemsstaternas behöriga myndigheter avslå anbudet,

— inte överstiger det högsta bidragsbeloppet, skall dessa myndigheter fastställa bidragsbeloppet till ett belopp som motsvarar det bidragsbelopp som anges i det aktuella anbudet.

4. För exportbidraget för råsocker gäller följande:

a) Det skall fastställas för den standardkvalitet som definieras i bilaga I.

b) Exportbidrag som fastställs regelbundet i enlighet med punkt 2 a

— får inte vara högre än 92 % av exportbidraget för vitsocker under samma period. Denna gräns skall emellertid inte gälla för exportbidrag för kandisocker,

— skall för varje aktuell exporttransaktion multipliceras med en omräkningsfaktor som erhålls genom att avkastningen av det exporterade råsockret, beräknad i enlighet med bestämmelserna i bilaga I, divideras med 92.

c) Det högsta belopp som fastställs i enlighet med punkt 3 c inom ramen för ett anbud får inte vara högre än 92 % av det högsta belopp som samtidigt fastställs för vitsocker i enlighet med samma punkt.

Artikel 29

1. För icke denaturerade produkter som anges i artikel 1.1 c och som exporteras i naturligt tillstånd, skall exportbidraget fastställas varje månad med beaktande av följande faktorer:

a) Det pris för melass som under det aktuella sockerregleringsåret används som grund vid beräkningen av sockerproducenternas intäkter av försäljning av melass som låg till grund för baspriset för sockerbetor.

b) Priser och potentiella avsättningsmöjligheter för melass på gemenskapsmarknaden.

c) Noteringar och priser för melass på världsmarknaden.

d) Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

Fastställandet får emellertid avbrytas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 om det konstateras att det inte finns något melassöverskott disponibelt inom gemenskapen för export till världsmarknadspriser. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

2. Under särskilda omständigheter får bidragsbeloppet fastställas genom anbud för vissa kvantiteter och vissa områden inom gemenskapen. Syftet med anbudet skall vara att fastställa bidragsbeloppet.

De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter skall infordra anbud på grundval av ett tillstånd vari villkoren för anbudsinfordran fastställs. Dessa villkor måste garantera lika tillträde för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

▼B

Artikel 30

1. För icke denaturerade produkter som anges i artikel 1.1 d och som exporteras i naturligt tillstånd, skall ett basbelopp för exportbidraget fastställas varje månad. Det regelbundna fastställandet kan emellertid avbrytas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 42.2 om det regelbundna fastställandet av exportbidraget för vitsocker som inte är vidare förädlat tills vidare avbryts. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

2. Basbeloppet för exportbidraget för de produkter som avses i punkt 1, med undantag för sorbos, skall vara lika med en hundradel av ett belopp som erhållits genom beaktande av följande faktorer:

a) Skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker i det område i gemenskapen som har det största överskottet den månad då basbeloppet fastställs, och noteringarna och priserna för vitsocker på världsmarknaden.

b) Behovet av att upprätta balans mellan

— användningen av basprodukter från gemenskapen i framställningen av förädlade varor för export till tredje land, och

— användningen av produkter från tredje land som införts i enlighet med bestämmelser om aktiv förädling.

3. När det gäller sorbos skall basbeloppet för exportbidraget vara lika med basbeloppet för exportbidraget minus en hundradel av gällande produktionsbidrag.

4. Tillämpningen av basbeloppet för exportbidraget får begränsas till vissa av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 d.

Artikel 31

I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för socker skall fungera korrekt får kommissionen, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 42.2 i fördraget, helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv förädling av de produkter som anges i artikel 1.1.

Artikel 32

1. De allmänna bestämmelserna för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda bestämmelserna för dennas tillämpning gäller vid klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas med Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som har antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

a) Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

b) Tillämpning av kvantitativa importbegränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 33

1. Om världsmarknadspriset för socker är högre än interventionspriset, får en exportavgift tas ut för det aktuella sockret. Denna avgift skall tas ut när cif-priset för vitsocker eller råsocker är högre än interventionspriset plus 10 %.

Exportavgiften får fastställas genom anbud. Utom i de fall då ett anbudsförfarande används, skall den avgift som skall tas ut vara den avgift som gäller den dag då exporten genomförs.

2. Om cif-priset för vitsocker eller råsocker är högre än interventionspriset plus 10 % får rådet, på kommissionens förslag, i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, besluta att bevilja ett importstöd för den aktuella produkten.

▼B

Om det fastställs att

a) leveranser till gemenskapen,

eller

b) leveranser till en viktig förbrukningsregion inom gemenskapen,

inte kan säkerställas genom gemenskapens disponibla kvantiteter, skall rådet, på kommissionens förslag i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, besluta att bevilja importstödet och fastställa villkoren för tillämpningen därav. Dessa villkor skall särskilt avse den kvantitet vitsocker eller råsocker som skall omfattas av stödet, stödets tillämpningsperiod och, i förekommande fall, de importerande regionerna.

3. I enlighet med förfarandet i artikel 42.2 skall följande fastställas:

a) De cif-priser som avses i punkterna 1 och 2.

b) Exportavgifter som fastställs genom anbud.

c) Övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

När det gäller de produkter som avses i artikel 1.1 b, 1.1 c, 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h får liknande bestämmelser som de som avses i punkterna 1 och 2 antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

4. De belopp som följer av tillämpningen av denna artikel skall fastställas av kommissionen.

Artikel 34

1. Om marknaden i gemenskapen för en eller flera av de produkter som avses i artikel 1 på grund av importen eller exporten skulle påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om vilka åtgärder som krävs och underrätta medlemsstaterna om åtgärderna, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om åtgärder till rådet inom tre arbetsdagar efter den dag då åtgärderna meddelades. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingås i enlighet med artikel 300 i fördraget.

KAPITEL 2

SYSTEM FÖR IMPORT MED FÖRMÅNSTULL

Artikel 35

Artiklarna 36, 37 och 38 skall tillämpas på rörsocker, nedan kallat förmånssocker, enligt KN-nummer 1701 som har sitt ursprung i de länder som avses i bilaga VI och som importeras till gemenskapen med stöd av

a) protokoll nr 3 till bilaga IV till AVS–EG-partnerskapsavtalet,

b) avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Indien gällande rörsocker.

▼B

Artikel 36

Om kvaliteten på det förmånssocker som köps till garantipris av interventionsorgan eller andra av gemenskapen utsedda ombud och som importerats enligt de bestämmelser som avses i artikel 35 avviker från standardkvaliteten, skall garantipriserna justeras genom tillägg eller avdrag.

Artikel 37

1. Ingen importavgift skall tas ut när förmånssocker importeras med stöd av bestämmelserna i artikel 35.

2. Från de förbud som avses i artikel 32.2 får inga undantag medges för förmånssocker.

Artikel 38

1. För regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall ett anpassningsstöd beviljas som interventionsåtgärd till raffinaderier av förmånsråsocker från sockerrör som i detta syfte importeras till gemenskapen med stöd av de bestämmelser som avses i artikel 35.

2. Det stöd som avses i punkt 1 skall endast beviljas för de kvantiteter som har fastställts i de bestämmelser som avses i artikel 35, och vilka raffineras till vitsocker i de raffinaderier som motsvarar definitionen i artikel 7.4. För denna framställning av vitsocker är stödbeloppet fastställt till 0,10 EUR per 100 kg socker uttryckt som vitsocker.

3. Under den tid som avses i punkt 1 skall ett ytterligare tilläggsgrundstöd på 0,10 EUR per 100 kg socker uttryckt som vitsocker beviljas för raffinering av rårörsocker som framställs i de franska utomeuropeiska departementen i de raffinaderier som motsvarar definitionen i artikel 9.4, för att återställa jämvikten mellan priset på detta socker och på förmånssockret.

4. Anpassningsstödet och tilläggsstödet får ändras efter den ekonomiska utvecklingen i sockersektorn, särskilt när det gäller tillverkningsmarginaler och raffinering.

5. Vid tillämpning av artikel 7.4 andra stycket kan den stödordning som avses i punkterna 1–3 i denna artikel, enligt vissa villkor som skall fastställas, utsträckas till att gälla råsocker från betor som skördats i gemenskapen och raffinerats i de raffinaderier som definieras i artikel 7.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt de anpassningar som avses i punkt 4, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 39

1. Under den tid som avses i artikel 38.1 och för att säkerställa en tillräcklig försörjning till gemenskapens raffinaderier, så som de definieras i artikel 7.4, skall en nedsatt avgift, nedan kallad särskild avgift, tas ut vid import av rårörsocker, nedan kallat särskilt förmånssocker, med ursprung i de länder som avses i artikel 35 och i andra länder i enlighet med avtal som har ingåtts med dessa länder, och när importen sker enligt de villkor som föreskrivs i avtalen, särskilt vad gäller det minimipris som raffinaderierna skall betala.

2. För tillämpningen av punkt 1 och utan att det påverkar punkt 5 motsvarar de beräknade maximibehoven per regleringsår och uttryckt i vitsocker för raffineringsindustrin i

a) Finland	59 925 ton,
b) Frankrike (moderlandet)	296 627 ton,
c) Portugal (fastlandet)	291 633 ton,
d) Förenade kungariket	1 128 581 ton.

3. Utan att det påverkar punkt 5 skall, på grundval av en preliminär och uttömmande EG-försörjningsplan för råsocker för varje regleringsår

▼B

eller en del därav, de kvantiteter rårörsocker och råbetsocker som skördas i gemenskapen och som ställs till raffinaderiernas förfogande, fastställas med eller utan urskiljning av ursprung. Denna plan kan revideras under regleringsårets gång.

Med hänsyn till detta fastställande motsvarar sockerkvantiteter från de franska utomeuropeiska departementen och förmånssocker, som båda är avsedda för direkt förbrukning, som det skall tas hänsyn till i varje plan, de sockerkvantiteter som har konstaterats för regleringsåret 1994/95, med avdrag av den förutsägbara lokala förbrukningen i de departementen under regleringsåret i fråga. Om det framkommer i planen att dessa kvantiteter inte är tillräckliga för de maximibehov som avses i punkt 2 kan nödvändiga åtgärder föreskrivas för att de kvantiteter som fattas importeras som särskilt förmånssocker till de berörda medlemsstaterna enligt det förmånsimportsystem som föreskrivs i de avtal som avses i punkt 1.

4. Om det visar sig, med undantag för force majeure, att en medlemsstats uppskattade maximibehov som fastställts enligt punkt 2 eller ändrats i enlighet med punkt 5 nedan har överskridits, skall ett belopp som motsvarar den fulla avgiften för regleringsåret i fråga tas ut för den kvantitet som motsvarar den överskjutande delen, och till det beloppet skall läggas de stöd som avses i artikel 38 och eventuellt den högsta tilläggsavgift som tagits ut under regleringsåret.

Om det har gjorts en ändring enligt punkt 5 får emellertid de kvantiteter förmånsbehandlat råsocker som överskrider de ändrade uppskattade maximibehoven och är inom gränserna för de kvantiteter som fastställts enligt punkt 2, säljas till interventionsorgan enligt de villkor som föreskrivs i artikel 36 om de inte kan saluföras inom gemenskapen.

5. Om artikel 10.3–10.6 tillämpas skall den sammanlagda kvantiteten maximibehov som avses i punkt 2 i denna artikel minskas för regleringsåret i fråga med en kvantitet som motsvarar summan av särskilt förmånssocker som krävs för att täcka de uppskattade maximibehov som fastställts enligt villkoren i punkt 3 med inverkan av samma procentsats för minskning som tillämpas enligt artikel 10.5 på summan av A-baskvantiteterna av gemenskapssocker.

Minskningen av de berörda medlemsstaternas maximibehov skall fördelas mellan dem enligt förhållandet mellan den kvantitet som fastställts för var och en av dem enligt punkt 2 och summan av den kvantitet som fastställs enligt den punkten.

6. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel, och särskilt de som gäller genomförandet och förvaltningen av de avtal som avses i punkt 1 skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 40

Bestämmelser om åtgärder som behöver vidtas för att förhindra att det vid övergången från ett regleringsår till ett annat eller under ett och samma regleringsår uppstår störningar på sockermarknaden till följd av förändringar i prisnivån, får antas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 41

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som är nödvändig för att genomföra denna förordning.

Förfarandena för spridning av sådana upplysningar skall antas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

▼B

Artikel 42

1. Kommissionen skall biträdas av en förvaltningskommitté för socker, (nedan kallad kommittén).

2. När hänvisning sker till denna artikel skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 43

Kommittén får undersöka varje annan fråga som hänskjuts till kommittén av dess ordförande, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 44

Varor enligt artikel 1.1 som tillverkats av eller erhållits ur sådana varor som inte avses i artiklarna 23.2 och 24 i fördraget, får inte tillåtas att omsättas fritt inom gemenskapen.

Artikel 45

Om annat föreskrivs i denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på tillverkning av och handel med de varor som avses i artikel 1.1.

Artikel 46

1. Italien har tillstånd att bevilja anpassningsstöd vars belopp inte får överstiga 5,43 euro per 100 kilo vitsocker till sockerbetsproducenterna, och vid behov till sockerproducenterna för framställning av motsvarande kvantitet socker inom ramen för kvoterna A och B för varje sockerproducerande företag, för följande områden: Abruzzo, Molise, Apulien, Sardinien, Kampanien, Basilicata, Kalabrien och Sicilien.

2. När exceptionella behov i samband med de pågående omstruktureringsprogrammen för sockersektorn i dessa områden fordrar detta får Italien dock anpassa det stöd som avses i punkt 1 enligt det aktuella regleringsåret. Kommissionen skall vid tillämpning av artiklarna 87–89 i fördraget bedöma om dessa stöd är förenliga med omstruktureringsprogrammen.

►C1 3. Spanien har tillstånd att bevilja anpassningsstöd vars belopp inte får överstiga 7,25 euro ◄ per 100 kilo vitsocker till sockerrörsproducenter på sitt territorium för framställning av motsvarande kvantitet socker inom ramen för kvoterna A och B för varje sockerproducerande företag.

►C1 4. Portugal har tillstånd att bevilja anpassningsstöd vars belopp inte får överstiga 3,11 euro ◄ per 100 kg vitsocker till sockerbetsproducenter på sitt fastlandsterritorium för framställning av motsvarande kvantitet socker inom ramen för kvoterna A och B för varje sockerproducerande företag.

5. Finland har tillstånd att bevilja ersättning för lagringskostnader med ett standardbelopp för C-socker som överförs enligt artikel 14. Tillämpningsföreskrifterna för denna punkt skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 42.2.

6. De berörda medlemsstaterna skall informera kommissionen om de åtgärder som vidtas för varje regleringsår vid tillämpning av punkterna 1–5.

7. Denna artikel gäller för regleringsåren 2001/2002–2005/2006.

Artikel 47

1. När det gäller sådan jordbruksverksamhet som berörs av denna förordning skall medlemsstaterna vidta de miljöåtgärder som de anser lämpliga med hänsyn till den brukade jordbruksmarken och som åters-

▼B

peglar de potentiella miljöeffekterna. Dessa åtgärder skall fastställas i enlighet med miljökrav som beaktar klimat och topografiska förhållanden i de aktuella områdena, förvaltningen av bevattningsresurserna samt växelbruk och odlingstekniker som kan förbättra miljön. Om så krävs skall medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget stödja jordbruksproducenterna inom sockersektorn genom forskningsprogram för att utveckla metoder för odling som är mer förenlig med miljön och genom spridning av resultaten från dessa forskningsprogram.

2. Medlemsstaterna skall fastställa påföljder som är lämpliga och står i proportion till omfattningen av de ekologiska konsekvenserna av att miljökraven i punkt 1 inte har iakttagits.

3. Senast den 30 juni 2002 skall medlemsstaterna lämna en rapport till kommissionen om miljösituationen för jordbruksproduktionen inom sockersektorn och om effekterna av de nationella åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 48

Eventuella restbelopp från tillämpningen av systemet med ersättning för lagringskostnader i enlighet med förordning (EG) nr 2038/1999 ►C1 under regleringsåret 2000/01 skall ◄, beroende på om det är negativt eller positivt, debiteras respektive krediteras den ordning som avses i artiklarna 15 och 16 för regleringsåret 2001/2002.

För socker som lagrats senast den 30 juni 2001 inom systemet med ersättning för lagringskostnader i enlighet med förordning (EG) nr 2038/1999 skall, vid uttag av lagringsavgiften, datumet för avsättning anses vara den 30 juni 2001.

Artikel 49

Förordningarna (EG) nr 2038/1999, (EEG) nr 206/68, (EEG) nr 431/68, (EEG) nr 447/68, (EEG) nr 2049/69, (EEG) nr 793/72, (EEG) nr 741/75, (EEG) nr 1358/77, (EEG) nr 1789/81 och (EEG) nr 193/82, (EEG) nr 1010/86 och (EEG) nr 2225/86 upphör att gälla.

Hänvisningar till förordningarna (EG) nr 2038/1999, (EEG) nr 206/68, (EEG) nr 431/68, (EEG) nr 793/72, (EEG) nr 741/75 och (EEG) nr 193/82 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt den jämförelsetabell som återfinns i bilaga VII.

Artikel 50

1. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2 vidta de övergångsåtgärder som krävs för en smidig övergång från den ordning som gäller under regleringsåret 2000/2001 till den ordning som införs genom den här förordningen. Bestämmelserna får innebära att undantag beviljas från bestämmelserna i denna förordning.

2. På grundval av kommissionens undersökningar av marknadsläget, samtliga aspekter av kvotsystemet, priserna och de branschöverskridande förbindelserna samt en analys av den ökade konkurrensen till följd av Europeiska unionens internationella förpliktelser, skall kommissionen i början av 2003 lägga fram en rapport, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Artikel 51

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning skall tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Punkt I

STANDARDKVALITET FÖR VITSOCKER

1. Vitsocker av standardkvalitet skall ha följande egenskaper:

   a) Det skall vara av sund och god marknadsmässig kvalitet, torrt, enhetligt kristalliserat och jämnt rinnande.

   b) Polarisation: minst 99,7 grader.

   c) Fuktinnehåll: högst 0,06 %.

   d) Innehåll av invertsocker: högst 0,04 %.

   e) Antalet enheter som fastställts enligt punkt 2 skall inte överstiga 22 sammanlagt, och inte

      — 15 i fråga om askinnehåll,

      — 9 i fråga om färgtyp, fastställd enligt den metod som används vid Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig, nedan kallad ”Braunschweig-metoden”,

      — 6 i fråga om färgning av lösningen, fastställd enligt den metod som används vid International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis, nedan kallad ”ICUMSA-metoden”.

2. En enhet skall motsvara

   a) 0,0018 % askinnehåll enligt ICUMSA-metoden vid 28 grader Brix,

   b) 0,5 färgtypenheter enligt Braunschweig-metoden,

   c) 7,5 enheter lösningsfärgning enligt ICUMSA-metoden.

3. De metoder som används för att fastställa de faktorer som avses i punkt 1 skall vara desamma som används för att fastställa dessa förhållanden inom ramen för interventionsåtgärderna.

Punkt II

STANDARDKVALITET FÖR RÅSOCKER

1. Råsocker av standardkvalitet skall ge ett utbyte på 92 %.

2. Utbytet för råsocker av betsocker skall beräknas genom att talet för detta sockers polarisationsgrad minskas med

   a) sockrets procentuella halt av aska multiplicerad med fyra,

   b) sockrets procentuella halt av invertsocker multiplicerad med två,

   c) talet 1.

3. Utbytet för råsocker av sockerrör skall beräknas genom att detta sockers polarisationsgrad multiplicerat med två minskas med talet 100.

▼B

BILAGA II

STANDARDKVALITET FÖR SOCKERBETOR

Betor av standardkvalitet skall ha följande egenskaper:

a) De skall vara av sund, god och marknadsmässig kvalitet.

b) De skall ha ett sockerinnehåll på 16 % vid mottagandet.

▼B

BILAGA III

KÖPEVILLKOR NÄR DET GÄLLER SOCKERBETOR

Punkt I

I denna bilaga avses med

1. avtalsslutande part:

   a) en sockerproducent, nedan kallad producent,

   b) en säljare av sockerbetor, nedan kallad säljare,

2. avtal: ett avtal som ingåtts mellan en säljare och en producent om leverans av sockerbetor avsedda för tillverkning av socker,

3. branschavtal:

   a) ett avtal som ingåtts på gemenskapsnivå mellan å ena sidan en sammanslutning av nationella producentorganisationer och å andra sidan en sammanslutning av nationella säljarorganisationer, innan avtal slutits,

   b) ett avtal som ingåtts mellan å ena sidan producenter eller en producentorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga och å andra sidan en säljarorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga, innan avtal slutits,

   c) bolagsrättsliga bestämmelser eller rättsliga bestämmelser om kooperationer, i de fall då dessa reglerar leverans av sockerbetor som genomförs av delägare i eller medlemmar i ett bolag eller kooperationer som producerar socker,

   d) uppgörelser mellan producenter och säljare som nåtts innan avtalet slutits mellan dem, om inget av de avtal som avses i a) eller b) föreligger, förutsatt att de säljare som godkänner uppgörelsen levererar minst 60 % av den totala kvantitet betor som köps in av producenten för tillverkning av socker i en eller flera fabriker.

Punkt II

1. Avtalen skall slutas skriftligt och för en bestämd kvantitet betor.

2. Det skall noga anges i avtalen om, och på vilka villkor, en ytterligare kvantitet betor kan levereras.

Punkt III

1. Bestämmelserna i denna punkt skall gälla endast om artikel 19 i förordningen tillämpas.

2. För de kvantiteter sockerbetor som anges i artikel 19.1 första delen i förordningen skall i avtalet anges inköpspriser, vilka för kvantiteter enligt a och b inte får vara lägre än det minimipris för sockerbetor enligt artikel 4 i förordningen som gäller i det aktuella produktionsområdet.

3. En bestämd sockerhalt för sockerbetor skall anges i avtalen. Avtalen skall innehålla en omräkningstabell som visar de olika sockerhalterna och de koefficienter som används för att omvandla de kvantiteter betor som levereras till kvantiteter som motsvarar den i avtalet angivna sockerhalten.

   Tabellen skall vara baserad på de avkastningsvärden som motsvarar de olika sockerhalterna.

4. När en säljare har tecknat ett avtal med en producent om leverans av sockerbetor enligt artikel 19.1 första delen, punkt a i förordningen, skall alla leveranser från denne säljare vilka omräknats enligt punkt 3 ovan, med en sammanlagd kvantitet som inte överskrider den kvantitet som anges i avtalet, betraktas som leveranser enligt innebörden i artikel 19.1 första delen, punkt a.

5. En producent som producerar en mindre kvantitet socker än sin baskvot från sockerbetor för vilka han tecknat leveransavtal före sådd enligt artikel 19.1 första delen, punkterna a och b i förordningen, skall fördela den kvantitet sockerbetor som motsvarar ytterligare produktion upp till baskvoten mellan de säljare med vilka han tecknade leveransavtal före sådd enligt artikel 19.1 första delen, punkterna a och b i förordningen.

   Undantag från denna bestämmelse kan göras genom ett branschavtal.

6. I inget fall får en producent kräva att en säljare återbetalar produktionsavgiften för sockerbetor som levererats av säljaren under avtalsvillkor som tecknats i enlighet med artikel 19.1 första delen, punkt a i förordningen.

▼B

Punkt IV

1. Avtalet skall innehålla bestämmelser om hur lång tid betleveranserna normalt skall ta och hur ofta de skall göras.

2. Dessa bestämmelser skall vara samma som de som tillämpas under regleringsåret 2000/01 med hänsyn tagen till den faktiska produktionens omfattning. Undantag från denna bestämmelse kan göras genom ett branschavtal.

Punkt V

1. Uppsamlingsställe för betor skall anges i avtalen.

2. När en säljare och en producent redan har tecknat ett avtal för regleringsåret 2000/01 skall de uppsamlingsställen som man har avtalat för leveranser under det regleringsåret fortsätta att gälla. Undantag från denna bestämmelse kan göras genom ett branschavtal.

3. I avtalen skall anges att kostnader för transport från uppsamlingsställena skall betalas av producenten om inget annat följer av särskilda avtal baserade på lokala regler eller sedvänjor som gällde före regleringsåret 2001/02.

4. I de fall då sockerbetor levereras fritt fabrik i Danmark, Spanien, Finland, Grekland, Irland, Portugal eller i Förenade kungariket skall det i avtalen anges att sockerproducenten skall bidra till transportkostnaderna och anges med vilken procentsats eller vilket belopp.

Punkt VI

1. Mottagningsställen för betor skall anges i avtalen.

2. I de fall då en säljare redan ingått avtal med en sockerproducent för regleringsåret 2000/01 skall de mottagningsställen som parterna överenskommit gälla under regleringsåret. Undantag från denna bestämmelse kan beviljas genom en branschöverenskommelse.

Punkt VII

1. I avtalen skall anges att sockerhalten skall bestämmas enligt den polarimetiska metoden. Ett betprov skall tas då betorna tas emot.

2. I eventuella branschavtal kan anges att betprov tas i ett annat skede.

   I så fall skall avtalet innehålla bestämmelser om korrigering för att kompensera för en eventuell minskning av sockerhalten mellan tidpunkten för mottagandet och provtagningen.

Punkt VIII

I avtalet skall anges att bruttovikt, tara och sockerhalt skall bestämmas enligt ett av följande tillvägagångssätt:

a) Av producenten och betproducenternas branschorganisation gemensamt om branschavtalet kräver detta.

b) Av producenten under överinseende av betproducenternas branschorganisation.

c) Av producenten under överinseende av en expert, som är godkänd av medlemsstaten i fråga, förutsatt att säljaren åtar sig att betala kostnaden för denne.

d) Av producenten om lokala regler och sedvänjor i bruk före regleringsåret 2000/01 kräver detta.

Punkt IX

1. I avtalet skall föreskrivas att säljaren skall erhålla pristillägg de fall då

   a) priset på sockerbetor går upp under övergången mellan två regleringsår, och

   b) den höjning av interventionspriset på socker som orsakas av prishöjningen för sockerbetor inte tas ut för befintliga lager under övergången.

   Pristillägget beräknas per 100 kg vitsocker och genom att den ökning som avses i första stycket punkt b multipliceras med en koefficient motsvarande förhållandet mellan

   — de sockerkvantiteter som producerats inom A- och B-kvoterna och som inte överförts i enlighet med artikel 14 i förordningen och som finns i lager under övergången

▼B

och

— de sockerkvantiteter som producerats av sockerproducenten under det förlidna regleringsåret inom A- och B-kvoterna och som inte överförts i enlighet med artikel 14 i förordningen.

2. Undantag från bestämmelserna i punkt 1 kan göras genom ett branschavtal.

Det skall i avtalet anges att det finns möjlighet att bevilja undantag.

Punkt X

1. Tillverkaren skall enligt avtalen vara skyldig att fullgöra en eller flera av nedanstående skyldigheter avseende hela den levererade kvantiteten betor. Om delar av den kvantiteten skall behandlas olika skall i avtalet föreskrivas flera av följande skyldigheter:

a) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna den färska betmassan från den levererade kvantiteten betor till säljaren.

b) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna en del av denna betmassa i torkat skick, eller torkad och melasserad, till säljaren.

c) Att fritt fabrik återlämna betmassan i torkat skick. I detta fall kan producenten begära att säljaren betalar kostnaderna för torkningen.

d) Att till säljaren betala en kompensation med hänsyn till möjligheten att återvinna betmassan.

2. I branschavtalet kan anges att betmassan kan levereras i ett annat skede än det som anges i punkt 1 a, b och c.

Punkt XI

1. I avtalen skall anges tidsgränser för betalning av eventuella förskott och för slutbetalning av inköpspriset för betor.

2. Dessa tidsgränser skall vara samma som under regleringsåret 2000/01. Undantag från denna bestämmelse kan göras genom ett branschavtal.

Punkt XII

I de fall då det i avtalen fastställs bestämmelser angående förhållanden som behandlas i denna bilaga, eller om avtalen innehåller bestämmelser angående andra förhållanden, måste bestämmelserna och deras verkan vara förenliga med denna bilaga.

Punkt XIII

1. De branschavtal som avses punkt I.3 b skall innehålla en skiljedomsklausul.

2. I de fall då branschavtal på gemenskaps-, regional eller lokal nivå innehåller bestämmelser om förhållanden som behandlas i denna förordning, eller om de innehåller bestämmelser angående andra förhållanden, måste bestämmelserna och deras verkan vara förenliga med denna bilaga.

3. Branschavtalen kan till exempel innehålla bestämmelser av följande slag:

a) Fördelningen mellan säljarna av de kvantiteter betor som producenten köper före sådd, i avsikt att tillverka socker inom ramen för baskvot A.

b) Den fördelning som avses i punkt III.5.

c) Den omräkningstabell som avses i punkt III.3.

d) Val av vilka betsorter som skall odlas och försörjning med utsäde.

e) Lägsta sockerhalt för de betor som skall levereras.

f) Samråd mellan producenten och återförsäljarnas företrädare innan man fastställer vilken dag betorna skall börja levereras.

g) Betalning av tilläggsbelopp till säljare vid för tidig eller sen leverans.

h) Vidare uppgifter om

— den del av betmassan som avses i punkt X.1 b,

— de kostnader som avses i punkt X.1 c,

— den kompensation som avses i punkt X.1 d.

i) Säljarens avhämtning av betmassan.

j) Fördelning mellan producenten och säljarna av en eventuell skillnad mellan interventionspriset och det faktiska försäljningspriset för sockret.

▼B

Punkt XIV

I de fall då det inte har ingåtts något branschavtal om hur de betkvantiteter som en sockerproducent före sådd erbjuder sig att köpa för sockerproduktion inom ramen för baskvoten skall fördelas mellan säljarna får den berörda medlemsstaten själv utfärda regler för hur denna fördelning skall ske.

Dessa regler får också ge betförsäljare, som traditionellt levererar till kooperativ, leveransrättigheter utöver de rättigheter som uppstår genom en eventuell tillhörighet till sådana kooperativ.

▼B

BILAGA IV

FÖRESKRIFTER FÖR ÖVERFÖRING AV KVOTER MELLAN FÖRETAG

Punkt I

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder de bedömer vara nödvändiga för att tillgodose sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen i händelse av fördelning av kvoter till ett sockerproducerande företag som har mer än en fabrik.

Punkt II

1. I händelse av en sammanslagning eller överlåtelse av sockerproducerande företag och i händelse av överlåtelse av sockerfabriker skall A- och B-kvoterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, ändras enligt följande:

   a) I händelse av sammanslagning av sockerproducerande företag skall medlemsstaterna till det företag som skapas genom sammanslagningen, tilldela en A-kvot respektive en B-kvot som är lika med summan av de A-kvoter respektive summan av de B-kvoter som de berörda företagen tilldelats före sammanslagningen.

   b) I händelse av överlåtelse av ett sockerproducerande företag, skall medlemsstaten tilldela mottagaren det överlåtna företagets A-kvot och B-kvot med avseende på sockerproduktion. Om det finns mer än en mottagare skall fördelningen göras i förhållande till den sockerproduktion som var och en av dem tar över.

   c) I händelse av överlåtelse av en sockerfabrik, skall medlemsstaten minska den A-kvot och B-kvot som gäller för det företag som överlåter sockerfabriken i fråga, och öka A-kvoten och B-kvoten för det eller de sockerproducerande företag som tar över fabriken i fråga med den kvantitet som avstås i förhållande till den sockerproduktion som övertas.

2. Om ett antal av de sockerbets- eller sockerrörsodlare som direkt berörs av någon av de transaktioner som avses i punkt 1 uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett sockerproducerande företag som inte är part i dessa transaktioner, kan medlemsstaten genomföra fördelningen av kvoter på grundval av den produktionsstorlek som övertas av det företag till vilket de avser att leverera sina betor eller sockerrör.

3. I händelse av nedläggning under andra förhållanden än de som avses i punkt 1 kan medlemsstaten tilldela den del av kvoten som berörs av nedläggningen till ett eller flera sockerproducerande företag. Nedläggningen kan gälla

   a) ett sockerproducerande företag,

   b) en eller flera anläggningar som ingår i ett sockerproducerande företag.

   Medlemsstaten kan även i de fall som avses ovan i första stycket under b, och när några av de berörda odlarna uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett bestämt sockerproducerande företag, tilldela den del av kvoterna som motsvarar kvantiteten betor eller sockerrör i fråga, till det företag till vilket de avser att leverera.

4. I de fall då det undantag som avses i artikel 19.3 i förordningen åberopas, kan medlemsstaten i fråga kräva att de betodlare och sockerproducenter som berörs av undantaget i sina branschavtal inkluderar särskilda bestämmelser, så att punkt 2 och 3 vid behov kan tillämpas av medlemsstaten.

5. Om en fabrik som tillhör ett sockerproducerande företag arrenderas, kan medlemsstaten minska kvoterna för det företag som arrenderar ut fabriken och tilldela dem till det företag som arrenderar fabriken i avsikt att producera socker där.

   Om arrendet upphör under den period om tre regleringsår som avses i punkt V d, skall justeringen av kvoter enligt första stycket återkallas retroaktivt av medlemsstaten till den dag då arrendet trädde i kraft. Om avtalet emellertid upphör på grund av force majeure skall medlemsstaten inte vara förpliktigad att återkalla justeringen.

6. Om ett sockerproducerande företag inte längre kan garantera att det kan fullgöra sina skyldigheter gentemot berörda sockerbets- eller sockerrörsodlare enligt gemenskapslagstiftningen, och om de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten har fastlagt att så är fallet, kan medlemsstaten för ett eller flera regleringsår överföra den del av kvoterna som berörs till ett eller flera sockerproducerande företag i förhållande till storleken på den produktion de har övertagit.

▼B

7. Om en medlemsstat ger ett sockerproducerande företag pris- och avsättningsgarantier avseende förädling av sockerbetor till etylalkohol, kan medlemsstaten i samförstånd med detta företag och de berörda sockerbetsodlarna överföra hela eller en del av kvoterna till ett eller flera andra företag för ett eller flera regleringsår.

Punkt III

Vid sammanslagning eller överlåtelse av isoglukosproducerande företag, vid överlåtelse av en isoglukosproducerande fabrik och vid nedläggning av ett eller flera isoglukosproducerande företag, kan medlemsstaten överföra de aktuella kvoterna för tillverkning av isoglukos till ett eller flera företag vare sig de redan har en produktionskvot eller inte.

Punkt IV

Åtgärder enligt punkterna II och III kan endast vidtas om

a) hänsyn har tagits till alla berörda parters intressen,

och

b) den berörda medlemsstaten anser att dessa åtgärder kan förbättra sockerbets-, sockerrörs- och sockerproduktionssektorernas struktur,

och

c) de berör företag som är etablerade inom samma region i den mening som avses i artikel 11.2 i förordningen.

Punkt V

I denna bilaga avses med

a) sammanslagning av företag: att sammanföra två eller flera företag till ett enda företag,

b) överlåtelse av ett företag: överföring eller övertagande av tillgångar som tillhör ett företag vilket har tilldelats kvoter, till fördel för ett eller flera andra företag,

c) överlåtelse av en fabrik: överföring av äganderätten till en teknisk enhet, inklusive hela den anläggning som behövs för att tillverka produkten i fråga, till ett eller flera företag, som helt eller delvis övertar produktionen hos det företag som överför sin äganderätt,

d) arrendering av en fabrik: arrendeavtal för en teknisk enhet som arrendatorn avser att driva, inklusive hela den anläggning som behövs för tillverkning av socker, som gäller för minst tre på varandra följande regleringsår och som parterna förbinder sig att inte säga upp före utgången av det tredje året, med ett företag som är etablerat inom samma region, enligt artikel 11.2 i förordningen, som fabriken i fråga, om företaget som arrenderar nämnda enhet efter det att arrendeavtalet börjat gälla kan betraktas som ett enbart sockerproducerande företag beträffande hela sin produktion.

Punkt VI

De åtgärder som avses i punkterna II och III skall träda i kraft när nedläggningen, sammanslagningen eller överlåtelsen av företaget eller fabriken inträffar

a) mellan den 1 juli och den 31 januari påföljande år, för det pågående regleringsåret under den perioden,

b) mellan den 1 februari och den 30 juni samma år, för det regleringsår som följer efter den perioden.

Punkt VII

I de fall då en medlemsstat tillämpar artikel 12.2 i förordningen skall den fördela de justerade kvoterna före den 1 mars så att de kan användas under det påföljande regleringsåret.

Punkt VIII

I de fall då punkterna II och III tillämpas skall medlemsstaterna inom 15 dagar efter utgången av de perioder som avses i punkt VI underrätta kommissionen om de justerade A- och B-kvoterna.

Punkt IX

När kvoter överförs i Italien, Spanien och i de franska utomeuropeiska departementen enligt de planer för omstrukturering som avses i artikel 12.2 andra stycket i förordningen, kan som ett sockerproducerande företag betraktas en

▼B

grupp sockerproducerande företag som är knutna till varandra tekniskt, ekonomiskt och strukturellt och som är solidariskt ansvariga för skyldigheter som, särskilt vad gäller sockerbets- och sockerrörsodlare, åligger dem enligt gemenskapslagstiftningen.

▼B

BILAGA V

KN-nummer	Varuslag
ex 0403	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:
0403 10	– Yoghurt:
0403 10 51 till 0403 10 99	– – smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:
0403 90	– Andra:
0403 90 71 till 0403 90 99	– – smaksatt eller innehållande frukt, bär eller kakao:
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
0710 40 00	– Sockermajs
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
0711 90	– Andra grönsaker: blandningar av grönsaker:
	– – Grönsaker
0711 90 30	– Sockermajs
1702 50 00	Kemiskt ren fruktos
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad) inte innehållande kakao, ej inbegripet lakritsextrakt enligt undernummer 1704 90 10
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao
ex 1901	Maltextrakt: Livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 % viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; Livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 % viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bröd, kakor och kex enligt nr 1905
1901 90	– Andra:
	– – Andra:
1901 90 99	– – – Andra:
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spaghetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och canneloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd
1902 20	– Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda
	– – Andra
1902 20 91	– – – Kokta
1902 20 99	– – – Andra
1902 30	– Andra pastaprodukter
1902 40	– Couscous
1902 40 90	– – Andra

▼B

KN-nummer	Varuslag
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); Spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjölk), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao: Nattvardsbröd, tomma oblatskapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutisk bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 10 00	– Knäckebröd
1905 20	– Kryddade kakor, s.k. ”Pain d'épices”
▼M1	
	– Söta kex, småkakor o.d.: Våfflor och rån (wafers):
1905 31	– Söta kex, småkakor o.d
1905 32	– Våfflor och rån (wafers)
▼B	
1905 40	– Skorpor, rostat bröd och liknande rostade produkter:
1905 90	– Andra:
	– – Andra:
1905 90 40	– – – Våfflor och wafers med en vattenhalt av mer än 10 % viktprocent
1905 90 45	– – – Kex
1905 90 55	– – – Extruderade eller expanderade varor, kryddade eller saltade
1905 90 60	– – – – med tillsats av sötningsmedel
1905 90 90	– – – – Andra
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:
2001 90	– Andra:
2001 90 30	– – Sockermajs (*Zea mays var. saccharata*)
2001 90 40	– – Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 % viktprocent stärkelse
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2004 10	– Potatis:
	– – Andra
2004 10 91	– – – I form av mjöl eller flingor
2004 90	– Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:
2004 90 10	– – Sockermajs (*Zea mays var. saccharata*)
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt 2006:
2005 20	– Potatis:
2005 20 10	– – i form av mjöl eller flingor
2005 80 00	– Sockermajs (*Zea mays var. Saccharata*)
ex 2101	Extrakt, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt te eller matte. Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakt, essenser och koncentrat av dessa produkter:
	– Extrakt, essenser och koncentrat av kaffe samt beredningar på basis av dessa extrakt, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:
	– – Beredningar på basis av extrakt, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe
2101 12 98	– – – Andra

▼B

KN-nummer	Varuslag
	– Extrakt, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av sådana extrakt, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte:
	– – Beredningar
2101 20 98	– – – Andra
	– Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakt, essenser och koncentrat av dessa produkter
	– – Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 19	– – – Andra
	– – Extrakt, essenser och koncentrat av andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 99	– – – Andra

▼M2

▼B

2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
2106 90	– Andra:
2106 90 10	– – Beredningar, sk. ”fondue”
	– – Andra:
2106 90 92	– – – – – Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2106 90 98	– – – – – Andra
2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt nr 2009
2205	Vermut och annat vin av färska druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 % volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
2208 20	– Sprit erhållen genom destillering av druvvin eller pressrester av druvor
2208 50 91 till 2208 50 99	Genever
2208 70	Likör
2208 90 41 till 2208 90 78	– Annan sprit och andra spritdrycker
2905 43 00	Mannitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet akohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:
3302 10	– Av sådana slag som används som råvaror inom livsmedels- och dryckesindustrin:
	– – Av sådana slag som används vid tillverkning av drycker:
	– – – Beredningar innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck
	– – – – Andra (med en verklig alkoholhalt på högst 0,5 % volymprocent):

▼B

KN-nummer	Varuslag
3302 10 29	– – – – – Andra
ex kapitel 38	Diverse kemiska produkter:
3824 60	Sorbitol, annan än sorbitol enligt nr 2905 44

▼B

BILAGA VI

STATER, LÄNDER OCH TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 35

Barbados
Belize
Elfenbenskusten
Fidji
Franska Guyana
Mauritius
Indien
Jamaica
Kenya
Madagaskar
Malawi
Uganda
Demokratiska republiken Kongo
Saint Christopher och Nevis-Anguilla
Surinam
Swaziland
Tanzania
Trinidad och Tobago
Zambia
Zimbabwe

▼B

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL I

Förordning (EG) nr 2038/1999	Den här förordningen
Art. 1	Art. 1
Art. 2.1	Art. 1.2 m
Art. 2.2 och 3	Utgår
Art. 3	Art. 2
Art. 4	Art. 3
Art. 5	Art. 4
Art. 6	Art. 5
Art. 7	Art. 6
Art. 8	Utgår
Art. 9	Art. 7
Art. 10	Art. 8
Art. 11	Art. 9
Art. 12	Utgår
Art. 13	Art. 22
Art. 14	Art. 23
Art. 15	Art. 24
Art. 16	Art. 25
Art. 17	Art. 26
Art. 18	Art. 27
Art. 19	Art. 28
Art. 20	Art. 29
Art. 21	Art. 30
Art. 22.1 första strecksatsen	Art. 31
Art. 22.2 och 22.3	Utgår
Art. 23	Art. 32
Art. 24	Art. 33
Art. 25	Art. 34
Art. 26.1	Art. 10.1
Art. 26.2	Art. 11.3
Art. 26.3	Art. 10.2
Art. 26.4	Art. 11.3

▼B

Förordning (EG) nr 2038/1999	Den här förordningen
Art. 26.5 första stycket	Art. 10.3
Art. 26.5 andra stycket	Art. 10.4
Art. 26.5 tredje stycket	Art. 10.5
Art. 26.5 femte stycket	Art. 10.6
Art. 26.6	Utgår
Art. 27.1 första strecksatsen	Art. 11.1
Art. 27.2	Utgår
Art. 27.3	Art. 11.2
Art. 27.4	Utgår
Art. 27.5	Utgår
Art. 27.6	Art. 11.4
Art. 28	Utgår
Art. 29	Utgår
Art. 30	Art. 12
Art. 31	Art. 13
Art. 32	Art. 14
Art. 33	Art. 15
Art. 34	Art. 16
Art. 35	Art. 17
Art. 36	Art. 18
Art. 37	Art. 19
Art. 38	Art. 20
Art. 39	Art. 21
Art. 40	Art. 35
Art. 41	Art. 36
Art. 42	Art. 37
Art. 43	Art. 38
Art. 44	Art. 39
Art. 45	Art. 40
Art. 46	Art. 41
Art. 47	Art. 42.1
Art. 48	Art. 42.2 och 42.3
Art. 49	Art. 43

▼B

Förordning (EG) nr 2038/1999	Den här förordningen
Art. 50	Art. 44
Art. 51	Art. 45
Art. 52	Utgår
Art. 53	Art. 46
Art. 54	Utgår
Art. 55	Art. 49
Art. 56	Art. 51
Förordning (EEG) nr 793/72	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga I punkt I
Förordning (EEG) nr 431/68	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga I punkt II
Förordning (EEG) nr 206/68	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga III punkt I
Art. 2	Bilaga III punkt II
Art. 3	Bilaga III punkt III
Art. 4	Bilaga III punkt IV
Art. 5	Bilaga III punkt V
Art. 6.1	Bilaga III punkt VI
Art. 6.2	Utgår
Art. 7	Bilaga III punkt VII
Art. 8	Bilaga III punkt VIII
Art. 8a	Utgår
Art. 8b	Bilaga III punkt IX
Art. 9	Bilaga III punkt X
Art. 10	Bilaga III punkt XI
Art. 11	Utgår
Art. 12	Bilaga III punkt XII
Art. 13	Bilaga III punkt XIII
Förordning (EEG) nr 741/75	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga III punkt XIV
Förordning (EEG) nr 193/82	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga IV punkt I
Art. 2	Bilaga IV punkt II

▼B

Förordning (EG) nr 2038/1999	Den här förordningen
Art. 3	Bilaga IV punkt III
Art. 4	Bilaga IV punkt IV
Art. 5	Bilaga IV punkt V
Art. 6	Bilaga IV punkt VI
Art. 7	Bilaga IV punkt VII
Art. 8	Bilaga IV punkt VIII
Art. 9	Bilaga IV punkt IX
Bilaga I	Bilaga V
Bilaga II	Bilaga VI
Bilaga III	Bilaga VII